

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΕΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ
ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΣΚΙΩΝ

Το αγκάθι

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ-ΑΠΟΔΟΣΗ
ΚΩΣΤΑ Α. ΣΤΑΪΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΚΩΣΤΑ ΣΤΑΪΚΟΠΟΥΛΟΥ

Τριλογία Ε΄

αυτοτελών παραστάσεων του θεάτρου σκιών

“Λεβάντες”

- **ΤΟ ΑΓΚΑΘΙ**

- **ΤΟ ΓΛΥΚΙΣΜΑ**

- **ΤΟ ΦΑΝΤΑΣΜΑ**

Σ. Σ. Προσπάθεια έγινε, ώστε το έργο αυτό, όπως και τα άλλα έργα της σειράς, να έχει το στυλ των παραστάσεων του θεάτρου σκιών της δεκαετίας του 1950. Μόνη διαφορά η άμβλυνση της έχθρας μεταξύ Ελλήνων και Τούρκων ακριβώς λόγω της σημειωθείσης εν τω μεταξύ προσέγγισης των δυο λαών. Αλλά οι φρασσεολογίες και οι συμπεριφορές των πρωταγωνιστών είναι όπως τότε, ενώ και κάποια, κλασικά πλέον, στιγμιότυπα από παραστάσεις εκείνης της εποχής, έχουν ενσωματωθεί με ή χωρίς διασκευή ανάλογα με την πλοκή κάθε έργου. Τέλος οι εικονιζόμενες φιγούρες και τα σκηνικά έχουν όλα φιλοτεχνηθεί από παλιά.

Θεατρική αδεία και για την καλύτερη απόδοση των διαλόγων, έχουν τονισθεί κάποιες λέξεις, οι οποίες κανονικά δεν τονίζονται.

Επιτρέπεται η από σκηνής παρουσίαση του έργου από κάθε ενδιαχολούμενο με το θέατρο σκιών.

Απαγορεύεται η εν όλω ή εν μέρει ανατύπωση του έργου για εμπορικούς σκοπούς, καθώς και η εν όλω ή εν μέρει παρουσίασή του σε DVD, Video, ιστοσελίδες του διαδικτύου και τηλεοπτικά ή ραδιοφωνικά προγράμματα, χωρίς την γραπτή άδεια του συγγραφέα.

ΑΝΤΙ ΠΡΟΛΟΓΟΥ

Το θέατρο σκιών, όπως και πολλά άλλα είδη θεάτρου, πάνω απ' όλα προϋποθέτει κίνηση. Όσο όμορφες φιγούρες και αν έχει κάποιος, όσο καλοδουλεμένες και αν είναι, εάν δεν μπορούν να κινηθούν, το αποτέλεσμα θα είναι μάλλον αρνητικό.

Για τον λόγο αυτό οι φιγούρες δεν είναι μονοκόμματα. Οι πιο πολλές κόβονται στη μέση, ώστε, όταν μιλάει ο ήρωας που κάθε μια παρουσιάζει, να κινείται το κορμί του 'μπρός-πίσω, άλλοτε λίγο και άλλοτε περισσότερο, ανάλογα με αυτά που λέει.

Υπάρχουν όμως και φιγούρες, στις οποίες, εκτός από το κορμί του ήρωα, κινούνται και τα πόδια του και σε κάποιες και το ένα του χέρι (Καραγκιόζης, Σταύρακας, Μεγαλέξανδρος).

Για να εξασφαλισθεί η σωστή και χωρίς προβλήματα κίνηση της φιγούρας, θα πρέπει τα κομμάτια της να ενωθούν σωστά και με υλικά που αντέχουν στην κίνηση, όπως είναι τα σερνικοθήλυκα που χρησιμοποιούν οι υποδηματοποιοί, αλλά και οι βίδες (παξιμαδιού) πλακέ και τα γνωστά συνδετήρια-διχάλες, που επιτρέπουν και αλλαγές στην εμφάνιση του ήρωα.

Κ. Στ.

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

ΧΑΤΖΗΝΑΒΑΤΗΣ

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

ΣΙΟΥΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

ΕΒΡΑΙΟΣ

ΑΓΛΑΪΑ

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ

ΚΟΠΡΙΤΗΣ

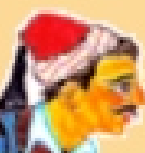
ΒΕΖΙΡΗΣ

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ

ΛΕΙΩΜΑΤΙΚΟΣ

ΤΑΧΗΡ

ΠΡΑΞΗ ΠΡΩΤΗ

Σκηνή Α'

ΤΑΧΗΡ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλόβας και προχωράει αργά, ενώ από πριν ακούγεται μουσική αμανέ).

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού μετά από λίγο και του φωνάζει από μακριά). Μάσαλα... μάσαλα, αφέντη Ταχήρ!..

ΤΑΧΗΡ (Φωνάζει κι αυτός). Μάσαλα, Χατζηβαάτη!..

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Μόλις σταματήσει η μουσική, πλησιάζει και κάνει τεμενά). Προσκυνώ, αφέντη μου, ο καημένος... σας προσκυνώ.

ΤΑΧΗΡ Σήκω, σήκω επάνω.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Σηκώνεται). Ναι, μπέη μου.

ΤΑΧΗΡ Τι γίνεται... τι κάνεις; Είσαι καλά, τζάνεμ; Η φαμελιά σου... όλοι καλά;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Καλά, αφέντη μου... ας τα λέμε καλά. Εσείς πώς τα καλοπερνάτε;

ΤΑΧΗΡ Τα συνηθισμένα, Χατζηαβάτη... Σκοτούρες... τρεχάματα... ε, πάντα υπάρχουν... και έγνοιες πολλές... Βέβαια! (Σε άλλο τόνο). Από υγεία πάντως... δεν παραπονιέμαι. Δόξα νά 'χει ο Γεραμπής!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μα, αυτό έχει σημασία, μπέη μου... η υγεία. Όλα τα άλλα τα παλεύει ο άνθρωπος... Όλα τα άλλα... φτάνει μόνο να είναι υγιής.

ΤΑΧΗΡ Ναι, ναι, Χατζηαβάτη... έτσι είναι, μην το συζητάς.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ο πολυχρονεμένος μας Βεζίρης, καλά;

ΤΑΧΗΡ Ναι... από υγεία καλά... Από σκοτούρες όμως κι αυτός και έγνοιες... άλλο τίποτα!.. Καταλαβαίνεις, πολλές οι ευθύνες του... έχει και τα δικά του, όσο νά 'ναι... όπως κι όλος ο κόσμος βέβαια... Έτσι δεν είναι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εμ', γίνεται κι αλλιώς; Δεν γίνεται...

ΤΑΧΗΡ Δυστυχώς.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Αν δεν σας κάνει κόπο, μπέη μου, διαβιβάστε του τα προσκυνήματά μου...

ΤΑΧΗΡ Έννοια σου... (Σε άλλο τόνο). Εσύ, πας εδώ στο φίλο σου;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Βγήκα έτσι μια βόλτα για καμιά δουλίτσα... κάνω μεροκαματάκι. Θα περάσω κι απ' αυτόν να του ειπώ μια καλημέρα... να ιδώ και τι κάνει... Καταλαβαίνετε.

ΤΑΧΗΡ Προχθές... σ' τα είπε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι πράγμα;

ΤΑΧΗΡ Τον είχα για ανάκριση, ντε... Ε... μη μου 'πεις πως δεν το ξέρεις!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δεν τον έχω ιδεί από προχθές... Τι έγινε;

ΤΑΧΗΡ Μπα... τίποτα... μια ανάκριση συνηθισμένη. (Μικρή σιγή). Όπως γνωρίζεις, υπάρχουν κάποιοι τύποι, μεταξύ των οποίων και ο

Καραγκιόζης... που, όταν μας καταγγέλλεται κάποιο περιστατικό... ας πούμε κλοπή, διάρρηξη και τα λοιπά, τους καλούμε για ανάκριση και τις πιο πολλές φορές κάποιος από αυτούς ομολογεί... ή πέφτει σε αντιφάσεις... τα γνωστά...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Αλλά, δεν ήταν αυτός προχθές;

ΤΑΧΗΡ Όχι, όχι... δεν γίνεται να ήταν αυτός. Το άτομο, για το οποίο μιλάμε, φορούσε παπούτσια.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Οπότε, αποκλείεται να ήταν ο Καραγκιόζης, έτσι δεν είναι;

ΤΑΧΗΡ Μα, αυτό είπα κι εγώ.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και τον αφήσατε αμέσως φαντάζομαι, μπέη μου...

ΤΑΧΗΡ Ε, ναι... Άλλωστε, δεν μιλάμε για κάποια υπόθεση κλοπής ή διάρρηξης. Πρόκειται για μια υπόθεση περίεργη θα έλεγα... Τέλος πάντων.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τρομάρα να τού 'ρθει, όπως τα κατάφερε...

ΤΑΧΗΡ Τι θες να 'πείς;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Για τον Καραγκιόζη λέω... που, ό,τι και να γίνει, τον φωνάζετε γι' ανάκριση.

ΤΑΧΗΡ Βέβαια... πρώτον-πρώτον!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Εύθυμα). Εμ'... όπου γάμος και χαρά... η Βασίλω πρώτη!..

ΤΑΧΗΡ Ποιο; Α... (Γελάει). Χα, χα, χα!.. Άει στο καλό σου... μ' έκανες και γέλασα... Άκου', η Βασίλω πρώτη... Χα, χα!.. (Προχωράει προς το σαράι προσπερνώντας τον Χατζηαβάτη).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Φεύγετε, μπέη μου; (Μόλις ο Ταχίρ προσπεράσει, στρέφει προς το μέρος του).

ΤΑΧΗΡ Ναι, ναι... πηγαίνω. Γεια σου, Χατζηαβάτη!.. (Προχωράει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Τον ακολουθεί για λίγο). Στο καλό, αφέντη μου...

Πέτρα να μη βρεθεί στο δρόμο σας, για να σκοντάψετε!.. Στο καλό... στο καλό. (Στρέφει και προχωράει προς την καλύβα μονολογώντας). Για να ιδώ: αυτός ο μούργος είναι μέσα στην καλύβα του, να μου τα ειπεί; (Χτυπάει την πόρτα της καλύβας και φωνάζει). Καραγκιόζη, βρε!.. (Ξαναχτυπάει). Καραγκιόζη... δεν ακούς; Έβγα έξω. (Κάνει λίγο πίσω)..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ποιοσοσός;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Εγώ, ματάκια μου, ο φίλος σου... ο Χατζηαβάτης ο Τσελεπής...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ποιος τοιριμπιμπλής;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Έβγα, βρε, τρομάρα να σου 'ρθει... που θέλω να σε ιδώ λιγάκι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Δεν μπορώ τώρα... ξαναπέρνα λίγο αργότερα.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Και γιατί δεν μπορείς τώρα... τι τρέχει... δεν μου λες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Είμαι... 'πό 'φτό... πώς το λένε... Α... είμαι νεγκλιζέ, ρε... Κατάλαβες; Γί' αυτό φεύγα κι έλα σε καμιά ώρα...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Περιμένω εδώ, ντόσου!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Εύκολο; (Μικρή σιγή). Για να ντυθώ... πρέπει πρώτα να βρω πανί... μπάλωμα. Μετά να βρω κλωστή... μετά βελόνα... μετά να περάσω την κλωστή στη βελόνα... και μετά να περάσω το μπάλωμα στο παντελόνι. Άμα θες να περιμένεις... κάτσε και περίμενε.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μπα, κακό ψόφο νά 'χεις... (Σιγή). Άκου'... αν δεν βρίσκεις βελόνα και κλωστή, έχω εγώ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ρε, βελόνα και κλωστή κάπου έχω... πανί δεν βρίσκω, θεμά το γονιό του... μπάλωμα. (Σε άλλο τόνο). Δε... δεν μου λες...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι θες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Δεν μου πετάς τη σκούφια σου από την πόρτα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τη σκούφια μου... τι να την κάνεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Μπάλωμα!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δεν είσαι καλά, βρε... Άκου', λέει, την σκούφια μου για μπάλωμα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ναι, ρε... αφού δεν μπορώ να βρω, σου λέω... Ξέρεις πόση ώρα ψάχνω; Απ' το πρωί. (Σε άλλο τόνο), Έλα, έλα τώρα... πέτα τη σκούφια.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Βρε, μουρλάθηκες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Τώρα, τι καταλαβαίνεις... θες να βγω όξω όπως είμαι και να σου την πάρω με το ζόρι... μμ; Λέγε; θες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Όχι... να λείπει!.. Πάω να φύγω... Ααά... (Στρέφει προς το σαράκι και προχωράει γρήγορα-γρήγορα).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας). Κοίτα', ρε, που φεύγει ο ξεφτίλας... Κι έπειτα σου λέει: φίλος. Έλα 'δώ, ρε... έλα 'δώ!..

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Σταματάει για λίγο). Α... μπα... Να μου την πάρεις; (Εξέρχεται γρήγορα προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Προχωράει προς το σαράι). Έλα 'δώ, ρε... πλάκα κάνω. Αφού το φοράω το παντελόνι μου.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Εμφανίζεται στο πίσω μέρος του σαραγιού και τον κοιτάζει). Το φοράς; (Τον πλησιάζει λίγο).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μένει ακίνητος). Εσύ τι λες; Άντε, έλα!.. (Ξαφνικά κάνει ότι θα του ορμήξει). Άσασπ'... και σε τσάκωσα!.. Φέρ' τη σκούφια 'δώ.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Εξαφανίζεται αμέσως). Παναγία μου!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να σου 'πώ εγώ... βρομόλο!.. (Του φωνάζει). Έλα, έλα... τέρμα τ' αστεία... (Πηγαίνει πίσω-πίσω και, μόλις φτάσει κοντά στην καλύβα, κοιτάζει προς αυτήν ανάποδα γέρνοντας πίσω το κορμί του).

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Εμφανίζεται με προφυλάξεις στο πίσω μέρος της καλύβας και μένει αμίλητος).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άντε, ρε... πού είσαι; (Έχει ωστόσο αντιληφθεί τον Χατζηβατή. Πηγαίνει κι άλλο προς τα πίσω και ξαφνικά απλώνει το χέρι του και τον αρπάζει από τον λαιμό). Πουλάκι μου... έλα μου 'δώ!.. Χα... (Τον τραβάει σχεδόν σέρνοντας μέχρι τη μέση της σκηνης).

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Με φωνή πνιγμένη). Κα... κα... караγκιόζη!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τάχα θυμωμένος). Κα-κα-κα; Να σου κοπανήσω μία, αρσενική καρακάξα... να σου 'πώ εγώ... Βρομερέ!.. (Τον φέρνει μπροστά του και τον αφήνει να σηκωθεί. Κοιτάζει τάχα το χέρι του). Ορίστε, λέρωσα και το χέρι μου... σιχαμένε. Ου στ' διάλο από 'δώ χάμου... τομάρι!..

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Ενώ σηκώνεται και στρέφει προς αυτόν). Μα τώρα... είσαι σοβαρός; Με βρίζεις επειδή δεν σου έδωσα την σκούφια μου να

την βάλεις μπάλωμα στο παντελόνι σου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ρε... Εγώ, αν ήτανε το δικό σου το παντελόνι τρύπιο, δεν θα σου 'δινα τη σκούφια μου;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Εσύ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εγώ βέβαια... Και... και με μεγάλη μου ευχαρίστηση μάλιστα... Αμέ... τι; Εγώ, ρε... για το φίλο... την πετάω τη σκούφια μου!..

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Αφού δεν έχεις σκούφια;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε; Αν είχα;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Τι αν είχες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σκούφια, ρε... Δεν θα την πέταγα; (Σε άλλο τόνο). Αλλά, τέλος πάντων... σε μάθαμε κι εσένα... Τώρα θα μου 'πείς: δεν σε ξέραμε; Σε ξέραμε... Αλλά να, που μάθαμε κι εκείνο που δεν ξέραμε...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Δηλαδή, ποιο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι ξεφτίλας που είσαι!.. Να κυκλοφοράει, ρε, ο φίλος σου με τρύπιο παντελόνι... και συ να καμαρώνεις με το φεσάκι σου στραβά, που λέει και το τραγούδι. Άέ' από 'κεί πέρα... τρίχα, τσόφλι, λεμέ!..

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ματάκια μου...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, φρυδάκια μου...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ξεχνάς πως εγώ την σκούφια μου δεν την φοράω για να καμαρώνω, όπως λες... αλλά για λόγους υγείας. Δεν σου 'χω 'πεί, βρε, πως, όταν δεν την φοράω την σκούφια μου, με πάνει το κεφάλι μου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γιατί, παίρνουν τα μυαλά σου αέρα;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Βρε, που να σκάσεις... δεν σου έχω ειπεί ότι πάσχω από... ξέρω κι εγώ... μπορεί να είναι αυχενικό σύνδρομο.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε, ότι πάσχεις... δεν χωράει καμία αμφιβολία... το σιδηρόδρομο όμως τι τον ανακατεύεις;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Σύνδρομο, βρε... αυχενικό σύνδρομο, τρομάρα σου... όχι σιδηρόδρομο...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δηλαδή, τι 'ν' αυτό;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Άλατα στον αυχένα... στο σβέρκο.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σε γιατρό πήγες;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Δεν υπάρχει γιατρός.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Για τα άλατα στο σβέρκο; Χει!.. Τι λέ', ρε; Τι λέ', ρε; Κι εμείς τι δουλειά κάνουμε;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Εσείς... ποιοι εσείς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Με στόμφο). Μουά!..

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Εσύ, τι; Είσαι εσύ γιατρός;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γιατρός; (Με έμφαση). Και ντόκτορ μάλιστα!.. Ειδικός για τους σβέρκους... Σβερκολόγος.

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Έτσι, ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να σ' αρχίσω, που λες, εγώ, Χατζατζαράκο μου, πρωί, μεσημέρι, βράδυ από 'να σβέρκωμα... να ιδείς για πότε την πετάς την σκούφια σου.

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Κατάλαβα... Να μου λείπει... να μου λείπει.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν ξέρω... εσύ αποφασίζεις. Εγώ εδώ είμαι... όποτε είναι, μου λες.

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Βρε, άντε από 'κει πέρα... εγώ σου μιλάω σοβαρά κι εσύ λες σαχλαμάρες...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι... ποτέ!.. Κι εγώ σοβαρά σου μιλάω... Θέλεις να δοκιμάσουμε; Όχι, θέλεις;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Όχι... δεν θέλω...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Αρνητική κίνηση του χεριού). Μμ;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Σου είπα: όχι... όχι... όχι!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, τότε άσε, να σε σβερκώνει το αυτό... το... πώς τό
‘πες... το... το σιδηροδρομικό ατύχημα.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Αυχενικό σύνδρομο, τρομάρα σου... όχι... άκου’,
σιδηροδρομικό ατύχημα....

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όσο σωστά κι αν το ‘πείς... περνάει; Δεν περνάει...
Ενώ άμα σου αρχίσω εγώ θεραπεία... πρωί, μεσημέρι, βράδυ από ‘να
σβέρκωμα... πάει, πέταξει!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Για πες μου τώρα κάνα νέο κι άστα αυτά.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Νέο... τι νέο να σου ‘πώ; Μία από τα ίδια...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Κάτι μού ‘λεγε ο μπέης... είχες πάει γί’ ανάκριση, λέει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... ναι... ναι... Κι ούτε που κατάλαβα τι, στο διάλο,
ψάχνανε. Πήγα... ήταν ο Ταχήνης με κάνα δυο άλλους... Τι έγινε, μου
λέει... καλά είσαι; Μπορώ και καλύτερα, του είπα. Κάτι είπε με τους
άλλους και μετά από λίγο μ’ έδιωξε...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τζάμπα η ταλαιπωρία, δηλαδή;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... πρωτάρες είμαστε... Σου είπε τι ψάχνανε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μέσες-άκρες... Πάντως κάποιον που δεν γινόταν
να ήσουν εσύ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σκέφτεται μουρμουρίζοντας). Μμ... μμ... μμ... μμ...
Μάλιστα... Α, και γί’ αυτό με διώξανε άμέσως. Γιατί... σου είπε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μου είπε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μυστικό;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Χμ; Όπως το πάρεις...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να το πάρει το ποτάμι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Να το πάρει.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κάνοντας βήματα επί τόπου). Για λέγε, για λέγε...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Απλά... δεν θα μπορούσες, ματάκια μου, να ήσουν
εσύ αυτός που ψάχνανε... γιατί αυτός, βρε, φορούσε παπούτσια, ενώ εσύ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εγώ... τι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Ξεροβήχει). Εκχέ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εκχέ; Να σε βουτήξω να σου 'πώ εγώ... που αν δεν με προσβάλεις, δεν σου 'ρχεται καλά... γύφτο!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Με ρώτησες και σου απάντησα... Και να μη με λες γύφτο... Ορίστε μας!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, βέβαια... προσβάλλω τους γύφτους...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Αυστηρά). Έλα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε, για καμιά δουλειά... μιλήσατε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Όχι... μόνο για σένα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άκου'... Και τι διάλο λέγατε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ε, δεν σου είπα; Που σε πήρανε γι' ανάκριση και σ' αφήσανε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μάλιστα... (Μικρή σιγή. Σε άλλο τόνο). Και δεν μου λες ρε... σου είπε αυτός που ψάχνανε... που φορούσε και παπούτσια... γιατί τον ψάχνανε; Τι έκανε... σου είπε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Όχι. Το μόνο που μου είπε... είναι ότι δεν έκανε κλοπή ή διάρρηξη.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι; Α... ωραία!.. Άρα το επάγγελμα εξακολουθεί να παραμένει κλειστό. Τώρα ησύχασα.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι εννοείς... ποιο επάγγελμα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν έχεις ακούσει που λένε... θ' απελευθερωθούν τα κλειστά επαγγέλματα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Α!.. Κι εσύ τι φοβήθηκες... μήπως απελευθερωθεί το επάγγελμα του κλέφτη ή του διαρρήχτη;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γενικώς... Τι διάλο... τόσες σπουδές, τόση πείρα, τόσα... αυτά... να χαθούν στον ανταγωνισμό; Άσε το άλλο... αυτό κι αν είναι...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ποιο πάλι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να 'ρθούνε τίποτα πολυεθνικές... αυτές είναι...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Τι είναι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Οργανωμένες. Φτουράμε εμείς;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Μπα, τρομάρα σου!.. (Σε άλλο τόνο). Βρε, δεν κοιτάς 'κει πέρα να κάνεις καμιά σωστή δουλειά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και τόσες που έχω κάνει ως τώρα;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Αλήθεια, τις θυμάσαι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι να τις θυμάμαι, ρε... δουλειές ήσαν αυτές; Σιγά!.. Μια δουλειά καλή που μου έλαχε... τότε, ρε, που με κάνανε Βεζιρη... θυμάσαι... ήτανε στον ύπνο μου.

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Και πώς θες να το θυμάμαι εγώ, τρομάρα σου; Εσύ το είδες στον ύπνο σου, όχι εγώ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Με καμάρι). Εγώ, βέβαια!.. Εσύ... εσύ τι να ιδείς; Το πολύ-πολύ... πώς έγινες δραγάτης θα ιδείς... αγροφύλακας. Σιγά το όνειρο...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ενώ εσύ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εγώ... είπαμε...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Βεζιρης!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Βεζιρης βέβαια!.. Και πού ξέρεις;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Τι πράγμα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Προσεχώς... (με στόμφο). Σουλτάνος!..

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ναι, έ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αμέ, μάγκα μου;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Σκουπίσου!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γιατί, ρε... μήπως πληρώνω;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Αυτό να μου 'πεις...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αυτό σου λέω. Κάτσε καλά!

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Μικρή σιγή). Λοιπόν... καλά τα είπαμε... πάω για το σπίτι... (Στρέφει και προχωράει προς το σαράι).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κάτσε ώσπου να φύγεις...

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Κοντοστεκέται χωρίς να στρέψει). Ε; Τι 'πες; Α... ναι, ναι. Άντε, γεια!.. (Συνεχίζει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γεια σου, μαλαγάνα... Όνειρα γλυκά... σπιρτόζα και ασκανδάλιστα!.. (Εξερχόμενος πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλύβας). Κακομοίρη μου... ούτε να ονειρεύεσαι δεν ξέρεις. Ζώνον!..

ΒΕΖΙΡΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού, προχωράει λίγο και μετά στρέφει προς τον Ταχήρ, που ακολουθεί). Θέλεις να 'πεις, Ταχήρ, ότι ήταν πολλή ώρα στο πίσω μέρος του σαραγιού και δεν έκανε τίποτε;

ΤΑΧΗΡ Από ό,τι μου αναφέρθηκε, πολυχρονεμένη μου... απολύτως τίποτε!

ΒΕΖΙΡΗΣ Αλλάχ κερίμ!.. Και έχει ξανασυμβεί αυτό;

ΤΑΧΗΡ Μάλλον όχι. Δηλαδή... δεν υπάρχει πληροφορία σχετική, οπότε μόνο υποθετικά μπορούμε να μιλάμε.

ΒΕΖΙΡΗΣ Εννοείς ότι, αν είχε ξανασυμβεί, θα το ξέραμε;

ΤΑΧΗΡ Ακριβώς αυτό. (Σε άλλο τόνο). Πάντως, κάπου πηγαίνει ο νους μου και σ' αυτό μάλλον θα χρειασθώ την βοήθειά σας...

ΒΕΖΙΡΗΣ Τι δική μου;

ΤΑΧΗΡ Ναι, πασά μου... Θέλω να ρωτήσετε μήπως έχει κάτι υπόψη της η Φατμέ χανούμ.

ΒΕΖΙΡΗΣ Η κόρη μου... τι σχέση μπορεί να έχει;

ΤΑΧΗΡ Ε, πώς; Επάνω ακριβώς από το σημείο που ήταν στημένος αυτός που ψάχνουμε... είναι ο οντάς της...

ΒΕΖΙΡΗΣ Εννοείς... κάνα νταραβεράκι; (Γελώντας). Χα, χα, χα, χα... Λες;

ΤΑΧΗΡ Χαίρομαι που το πήρατε εύθυμα... Γιατί, καταλαβαίνετε... από κάπου πρέπει να ξεκινήσουμε.

ΒΕΖΙΡΗΣ Τότε, πήγαινε πες να ειδοποιηθεί η Φατμέ να έρθει εδώ... κι εσύ κάνε 'κεί τι άλλο έχεις να κάνεις... Εντάξει; Θα σε ειδοποιήσω εγώ.

ΤΑΧΗΡ Εντάξει, Βεζίρη μου... (Κάνοντας μικρό τεμενά). Προσκυνώ. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΒΕΖΙΡΗΣ Στο καλό... (Γελάει). Χα, χα, χα... Βρε, τη Φατμέ!.. (Σιγή).

Σκηνή Δ'

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού μετά από λίγο. Κάνει τεμενά). Μπαμπά μου και Βεζίρη μου, σε προσκυνώ.

ΒΕΖΙΡΗΣ Καλώς την... καλώς την... Σήκω επάνω.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Σηκώνεται). Ο Ταχέρ μπέης είπε ότι με θέλεις.

ΒΕΖΙΡΗΣ Ναι, κόρη μου... Πρόκειται για μια περίεργη υπόθεση που απασχολεί τον Ταχέρ, αλλά και μένα... εννοείται.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Δεν καταλαβαίνω.

ΒΕΖΙΡΗΣ Θα καταλάβεις. Προχθές το βράδυ... αργούτσικα... κοντά στην μάντρα του σαραγιού και ακριβώς κάτω από τον οντά σου... στεκόταν κάποιος άντρας, ο οποίος, βεβαίως... δεν έκανε τίποτα, απλά στεκόταν.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Δεν αντιλήφθηκα κάτι... Ξέρεις, ειδικά προχθές το βράδυ δεν βγήκα καθόλου στο μπαλκόνι ή σε κάποιο παράθυρο... Δεν είχα διάθεση και ξάπλωσα νωρίς.

ΒΕΖΙΡΗΣ Δηλαδή, άλλα βράδια βγαίνεις;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Έ, ναι. Τα πιο πολλά... Αλλά, μπαμπά μου, εγώ από το μπαλκόνι ή το παράθυρο κοιτάζω μακριά... πώς να ιδώ κάποιον που είναι ακριβώς από κάτω; Θα πρέπει να κάνει κάτι, για να τραβήξει την προσοχή μου... αλλά αυτός, όπως μου είπες, δεν έκανε απολύτως τίποτα.

ΒΕΖΙΡΗΣ Κατάλαβα. Να σε ρωτήσω κάτι άλλο, τζάνεμ...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Ό,τι θέλεις, Βεζίρη μου.

ΒΕΖΙΡΗΣ Σου έχει δείξει κάποιος ότι ενδιαφέρεται για σένα, εννοώ αισθηματικά, χωρίς να σου έχει 'πεί κάτι;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Ως τώρα δεν έχει πέσει κάτι τέτοιο στην αντίληψή μου...

ΒΕΖΙΡΗΣ Και τώρα κάτι τελευταίο... κάτι που θα ήθελα, τζάνεμ, να μου απαντήσεις με την πάσα ειλικρίνεια... και με κανένα δισταγμό... Έτσι;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Ναι, μπαμπά μου...

ΒΕΖΙΡΗΣ Μήπως ελόγου σου έχεις δείξει, ας 'πούμε, κάπου... κάποιο ενδιαφέρον, κάποια συμπάθεια, ξέρω ' γώ... δεν είσαι και μικρή πια, ε;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Βεβαίως, δεν είμαι μικρή... αλλά δεν είμαι και τόσο μεγάλη, για να δεχθώ κάποια πράγματα... Εν πάση περιπτώσει... δεν έτυχε ως τώρα να με συγκινήσει κάποιος.

ΒΕΖΙΡΗΣ Οπότε... αν κάποιος ενδιαφέρεται για σένα...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Απλά, το ενδιαφέρον του είναι μονόπλευρο και εγώ, βεβαίως, το αγνοώ.

ΒΕΖΙΡΗΣ Τώρα, αν ξανάρθει... θα μπορέσεις να ιδείς ποιος είναι;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Δεν νομίζω... Σου είπα, πρέπει να σκύψω για να ιδώ κάποιον που είναι από κάτω και αυτό δεν σκοπεύω να το κάνω, γιατί μπορεί να παρεξηγηθώ... Έπειτα στα σκοτεινά... πώς να τον γνωρίσω εγώ;

ΒΕΖΙΡΗΣ (Σκεπτικός). Πρέπει με κάποιο τρόπο να τον κάνουμε να μας δείξει ποιος είναι... και τι γυρεύει νύχτα έξω από το σαράι...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Γιατί δεν συλλαμβάνεται;

ΒΕΖΙΡΗΣ Να συλληφθεί;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Γιατί όχι;

ΒΕΖΙΡΗΣ Και βέβαια θα συλληφθεί!.. Αφού αποκλείσαμε την άλλη περίπτωση... Έτσι δεν είναι;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Μάλλον... Τι να 'πώ κι εγώ, Βεζίρη μου; Με το να έρχεται κάποιος κάτω από τον οντά μου και να στέκεται εκεί πέρα με τις ώρες... δεν μας λέει τίποτε, τη στιγμή που εγώ δεν έχω ιδέα. Ούτε και είμαστε σίγουροι άλλωστε ότι έρχεται εκεί για μένα και όχι για κάτι άλλο.

ΒΕΖΙΡΗΣ Άαα... μη μου βάζεις έγνοιες τώρα!.. (Σε άλλο τόνο). Άστο... Πήγαινε μέσα και πες στον Ταχήρ να έρθει.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Ναι, μπαμπά μου... πηγαίνω αμέσως. Προσκυνώ... (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΒΕΖΙΡΗΣ Γεια σου, παιδί μου... (Σιγή).

ΤΑΧΗΡ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού μετά από λίγο). Και πάλι σας προσκυνώ, Βεζίρη μου... Με ζητήσατε;

ΒΕΖΙΡΗΣ Ναι... Μίλησα με την Φατμέ... δεν υπάρχει κάτι που να την απασχολεί. Δηλαδή... και να ενδιαφέρεται κάποιος γι' αυτήν... η ίδια το αγνοεί.

ΤΑΧΗΡ Καθόλου απίθανο... Δεν είναι κι εύκολο για κάποιον νέο που συμπαθεί την Βεζιροπούλα μας, να βρει τρόπο να της εκδηλώσει την συμπάθειά του. Όσο νά 'ναι, δεν πρόκειται για μια όποια κοπέλα.

ΒΕΖΙΡΗΣ Δηλαδή... δεν μπορεί να συμβαίνει κάτι άλλο, Ταχήρ; Θέλω να ειπώ... αυτός ο άνδρας αποκλείεται να βρισκόταν εκεί με άλλο σκοπό;

ΤΑΧΗΡ Τίποτα δεν αποκλείεται...

ΒΕΖΙΡΗΣ Μάλλον, αρχίζω να ανησυχώ, Ταχήρ.

ΤΑΧΗΡ Δεν χρειάζεται... Έχω δώσει ήδη εντολή στον επικεφαλής της φρουράς να υπάρχει στο σημείο αυτό συνεχής, αλλά και διακριτική παρακολούθηση, ώστε, όταν εμφανιστεί ξανά ο άνδρας αυτός, να γίνει αντιληπτός έγκαιρα και να συλληφθεί αμέσως. Τι λέτε κι εσείς, Βεζίρη μου;

ΒΕΖΙΡΗΣ Να συλληφθεί, ε; Το ίδιο μου είπε και η Φατμέ.

ΤΑΧΗΡ Βέβαια... μπορούμε να τον παρακολουθήσουμε, όταν φύγει, με τρόπο και στη συνέχεια να μάθουμε συγκεκριμένα πράγματα γι' αυτόν...

ΒΕΖΙΡΗΣ Χμ... αυτό καλύτερα, καλύτερα... εκτός κι εάν σκεφτούμε κάτι άλλο. (Προχωράει προς το σαράι προσπερνώντας τον Ταχήρ). Θα τα ξαναπούμε... Αντίο, Ταχήρ!.. (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΤΑΧΗΡ (Μόλις προσπεράσει ο Βεζίρης, στρέφει και τον ακολουθεί για λίγο). Προσκυνώ, πολυχρονεμένε μου... Στο καλό!.. (Στρέφει πάλι προς την καλύβα).

Σκηνή ΣΤ'

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ωωώ... παράτα με... Αφού σου είπα: δεν υπάρχει σάλιο!..

ΤΑΧΗΡ (Προχωράει λίγο προς την καλόβα και σταματάει).

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Έ θέλω σάλιο... λετά θέλω.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Μικρούλη μου... όταν λέμε δεν υπάρχει σάλιο... τι εννοούμε;

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Τι 'νοούμε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Εννοούμε ότι δεν έχουμε λεφτά. Κατάλαβες; Άντε, γεια... (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλόβας).

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ (Τον ακολουθεί από κοντά). Μμ... εγώ θέλω!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε, κι εγώ θέλω... (Βλέπει τον Ταχήρ. Σε άλλο τόνο). Δεν μου λες... είδες ποιος είναι 'δώ; Ο αφέντης ο Ταχήνης. Κάτσε καλά, κακομοίρη μου... γιατί θα σε πάει μέσα...

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ (Γκρινιάζει, ενώ περνάει μπροστά του). Μμ...

ΤΑΧΗΡ (Πλησιάζει). Τι τρέχει, Καραγκιόζη; Τι θέλει ο μικρός;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι να θέλει, αφέντη μου... τίποτα, τίποτα... (Αυστηρά στον Πιρικόγγο). Πήγαινε μέσα, ρε!

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ Όσι μου!..

ΤΑΧΗΡ (Πλησιάζοντας κι άλλο. Στον Πιρικόγγο). Έλα εδώ, μικρέ... Τι ζητάς από τον μπαμπά σου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πιρικόγγο... σου είπα: πήγαινε μέσα... Ακούς ή δεν ακούς;

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ (Πλησιάζει τον Ταχήρ). Θέλω λετά...

ΤΑΧΗΡ (Στον Πιρικόγγο). Μικρό παιδάκι εσύ... τι θα τα κάνεις τα λεπτά;

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ Ά πάω στο φούλνο ά πάλω σωμί... Έν μου δίνει ο... ο φούλναλης σωμί χωλίσ λετά... κι εγώ πεινάω... και τ' αδελφάκια μου πεινάνε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στον Ταχήρ). Μην τον ακούς, αφέντη μου... (Στον Πιρικόγγο σαν επίπληξη). Μέσα, ρε... δεν ντρέπεσαι!..

ΤΑΧΗΡ Μην τον μαλώνεις, Καραγκιόζη... (Στον Πιρικόγγο). Έλα δώ, μικρέ... (βγάζει από την τσέπη του χρήματα και του δίνει) πάρε αυτό...

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ (Παίρνει τα χρήματα από τον Ταχήρ. Αμέσως με έκρηξη χαράς). Ωφου, Παναζίτοα μου, λετά!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στον Πιρικόγγο αυστηρά σαν μάλωμα). Μη... Δώσ τα λεφτά πίσω, ρε... παλιόπαιδο!..

ΤΑΧΗΡ Έλα, Καραγκιόζη... σου είπα: μην τον μαλώνεις.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στον Ταχήρ). Μα, αφέντη μου...

ΤΑΧΗΡ (Στον Καραγκιόζη αυστηρά). Τίποτα!.. (Μικρή σιγή). Θα τον μαλώσεις μόνο... αν δεν πάει στο φούρνο να φέρει ψωμί, για να το φάει με τα αδερφάκια του. (Στον Πιρικόγγο σε άλλο τόνο). Αλήθεια... πόσα αδερφάκια έχεις, Πιρικόγγο;

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ (Στον Ταχήρ). Τλία... Είναι ο Κολητήλης... είναι και ο Κοπλίτης

ΤΑΧΗΡ (Στον Πιρικόγγο). Μα, αυτοί είναι δύο... ο άλλος;

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ Εβώ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στον Ταχήρ). Εννοεί... τρία μαζί με τον ίδιο...

ΤΑΧΗΡ (Στον Καραγκιόζη). Είναι απίθανος... να σου ζήσει.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Νά 'σαι καλά, αφέντη μου.

ΤΑΧΗΡ Καραγκιόζη, κάτι σε ήθελα... ο μικρός θα πάει μόνος του στο φούρνο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στον Πιρικόγγο). Άντε, ρε, πες στον Κολητήρη να πάτε παρέα. Άντε!

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ Πάω... πάω... Γεια σου, αφέντη Ταχήνη!.. (Στρέφει και προχωράει προς την καλύβα προσπερνώντας τον Καραγκιόζη).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Απλώνει το χέρι του και τον σταματάει χωρίς να στρέψει). Έεεπ'!.. Πού πας;

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ (Στον Καραγκιόζη χωρίς να στρέψει). Τι θες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Γέρνει προς αυτόν). Είπες ευχαριστώ, ρε, στον αφέντη τον Ταχήρ; Μπρός.. (τον αφήνει, ενώ ορθώνεται) πες ευχαριστώ!.. Άντε...

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ Α... (Στρέφει). Χαλιστώ, αφέντη Ταχήνη... Χαλιστώ πολύ.

ΤΑΧΗΡ Γεια σου, Πιρικόγγο... απίθανε!..

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ (Στρέφει και εξερχόμενος γρήγορα-γρήγορα προς την πλευρά της καλύβας μονολογεί με καμάρι). Απίθανε... 'μένα, 'μένα είπει!..

Σκηνή Ζ'

ΤΑΧΗΡ Λοιπόν, Καραγκιόζη...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Πλησιάζει). Ναι, αφέντη μου...

ΤΑΧΗΡ Προχθές, που είχες έρθει για ανάκριση, θυμάσαι... σε έδιωξα αμέσως... Ξέρεις γιατί;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κάποιον ψάχνατε, που δεν γινόταν να ήμουν εγώ, ε;

ΤΑΧΗΡ Άφεριμ! Είναι, που λες, κάποιος... που το προηγούμενο βράδυ, αργά, τον είδανε κοντά στην μάντρα του σαραγιού ακριβώς κάτω από τον οντά της Βεζιροπούλας.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μονολογεί δυνατά). Μπράβο!.. Προχώρησε τόσο;

ΤΑΧΗΡ Τι εννοείς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Λέω... (προσπαθώντας να τα μπαλώσει) τόσο κοντά και... και δεν τον πήρανε χαμπάρι;

ΤΑΧΗΡ Τον πήρανε... αλλά χάθηκε μέσ' στο σκοτάδι... άντε βρες τον!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, βέβαια... κορόιδο ήτανε να κάτσει;

ΤΑΧΗΡ Εσύ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ανήσυχος τον διακόπτει). Εγώ... τι εγώ; Δε... δεν είπαμε, δεν ήμουνα εγώ; Με διώξατε κιόλας;

ΤΑΧΗΡ Άλλο θέλω να ειπώ... Εσύ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πάλι εγώ;

ΤΑΧΗΡ Λέω... εσύ... που, τέλος πάντων... κυκλοφορείς ώρες περίεργες... μήπως κατάλαβες τίποτα... μήπως ξέρεις ή έστω υποψιάζεσαι... ποιος μπορεί να ήταν αυτός που δεν γινόταν να ήσουν εσύ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ;

ΤΑΧΗΡ Ξέρεις; Λέγε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Η Βεζιροπούλα δεν ξέρει τίποτα;

ΤΑΧΗΡ Τι να ξέρει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έλα, ντε...

ΤΑΧΗΡ Εσύ κάτι θες να ειπείς... κάτι θες να κρύψεις... (ξαφνικά σε άλλο τόνο) λέγε αμέσως τι τρέχει!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι να τρέχει, αφέντη μου; Τίποτα δεν τρέχει. Ξέρω 'γώ;

ΤΑΧΗΡ Μου φαίνεται πως θα ξαναπάμε για ανάκριση. Και αυτή τη φορά... θα είναι παρέα και ο Βεληγκέκας... (Απότομα άγρια). Λέγε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπέη μου... νύχτα ήτανε... σκότος βαθύ... (ξεροβήχει) ε, πήγε κάποιος εκεί πέρα στην μάντρα γι' αυτό... ξέρεις... Πώς πάνε τα σκυλιά στις μάντρες;

ΤΑΧΗΡ Ωραία... ας 'πούμε, πήγε προς νερού του. Αυτό δεν θες να 'πείς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπράβο... αυτό!

ΤΑΧΗΡ Ποιος ήταν;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, τώρα... κουτσομπολιό θα κάνουμε; Επιτρέπεται; Μεγάλοι άνθρωποι είμαστε... Άντρες με τα όλα μας...

ΤΑΧΗΡ (Αυστηρά). Λέγε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σε άλλο ύφος). Αφέντη μου... αφού το ξέρεις πως κι εγώ και ο Χατζατζάρης...

ΤΑΧΗΡ Μην ανακατεύεις τον Χατζηαβάτη... οι δυο μας μιλάμε... Λέγε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Νερό σ' όνομά σου πίνουμε... αυτό θέλω να σου 'πώ...

ΤΑΧΗΡ Πάρα κάτω!.. Πώς τον λένε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν μπορώ να σου το 'πώ, αφέντη μου... Αυτό θέλω να καταλάβεις...

ΤΑΧΗΡ Είναι δικός μας, ε; Κάποιος αξιωματικός... Γατί δεν μπορείς να μου 'πείς... φοβάσαι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μυξοκλαιγοντας άγαρμπα). Φοβάμαι, αφέντη μου... Άσα... άσα... (Ξαφνικά σε άλλο τόνο). Αλλά δεν είναι και σωστό!

ΤΑΧΗΡ Μα, τι συμβαίνει, τζάνεμ; Μη μου 'πείς όνομα... Πες μου μόνο τι τρέχει. Γιατί με ρώτησες πριν αν ξέρει τίποτα η Βεζιροπούλα; Είναι μήπως ερωτευμένος με τη Βεζιροπούλα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι να σου 'πώ, αφέντη μου; Βου... βουλωμένο γράμμα διαβάζεις!.. (Κατ' ιδίαν). Έρμε Σελήνη... σ' έφαγε το σκοτάδι...

ΤΑΧΗΡ Μα τι μουρμουρίζεις για τη Σελήνη;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Ε, να, που... που βγαίνει στο σκοτάδι, κατάλαβες; Και γίνεται η νύχτα μέρα... και πάει κάποιος εκεί στην μάντρα προς νερού του... και ασχολείται όλο το σαράι μαζί του. Αυτό.

ΤΑΧΗΡ Πάλι μου τα γυρίζεις... Αφού δεν υπήρχε σελήνη προχθές...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Μιλάω γενικώς...

ΤΑΧΗΡ Τέλος πάντων... απάντησέ μου σ' αυτό που σε ρώτησα. Τι έχει αυτός με τη Βεζιροπούλα... σεβντά; Λέγε!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σεβντά; Χα! Καρασεβντά δεν λες, αφέντη μου!.. Εδώ μιλάμε για έναν έρωτα μεγάλο, που λέει και το τραγούδι... Αλλά του υποσχέθηκα να μην 'πώ τίποτα. Κι όχι μόνο να μην 'πώ τίποτα, αλλά να τον βοηθήσω κιόλας... Τον βρήκα ένα βράδυ λιώμα στο μεθύσι και μου έλεγε τον πόνο του. Ε, του είπα κι εγώ πώς κάτι θα σκεφτώ, να...

να μπορέσει να πλησιάσει την Βεζιροπούλα.

ΤΑΧΗΡ Άκουσε, Καραγκιόζη... αν θέλεις να τον βοηθήσεις, όπως του υποσχέθηκες... πες του να την ζητήσει από τον Βεζίρη... είτε ο ίδιος, είτε με προξενιτή. Είναι πιο καλά..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αυτό του το είπα... αλλά θέλει, λέει, πρώτα να μιλήσει με την κοπέλα, μήπως εκείνη δεν θέλει, να μην στείλει προξενιό και τη φέρει σε δύσκολη θέση... Κατάλαβες;

ΤΑΧΗΡ Αυτό δεν είναι κακό. Άσε, θα μιλήσω εγώ στο Βεζίρη...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ανήσυχος). Τι έκαμε, λέει;

ΤΑΧΗΡ Μη φοβάσαι... Θα κανονίσουμε να του δοθεί η ευκαιρία να μιλήσει με την Φατμέ χανούμ χωρίς να εκτεθεί.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αν είναι έτσι...

ΤΑΧΗΡ Έτσι... έτσι... Θα σου 'πώ. Πάω τώρα... Αντίο!.. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Προσκυνώ, αφέντη μου... Στο καλό.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού, μόλις φύγει ο Ταχέρ, προχωρώντας γρήγορα). Καραγκιόζη!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ωωώ... καλώς τον Σελήνη!.. Τι χαμπάρια;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ (Πηγαίνει κοντά του). Εσύ εάν έχεις κάτι να μου 'πεις.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σεληνάκο, σύντομα θα έχουμε ευχάριστα...

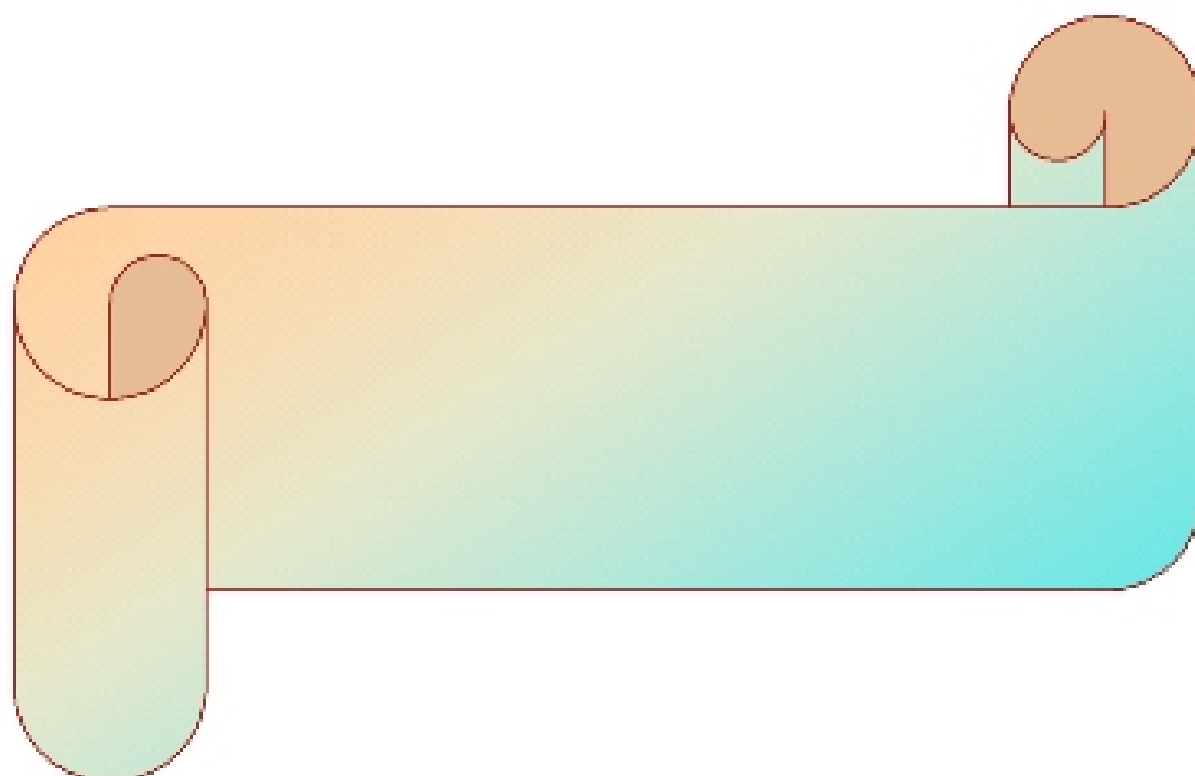
ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Α... πολύ ωραία... μπράβο, Καραγκιόζη!.. (Βγάζει και του δίνει χρήματα). Πάρε... πάρε μετζιτ... Δεν πιστεύω να είπες όνομα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχιι!.. (Σε άλλο τόνο). Φέρε... φέρε μετζιτ!.. (Παίρνει τα χρήματα και τα βάζει στην τσέπη του). Τσέπ' -τσεπούμ...

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Μπράβο, Καραγκιόζη!.. (Στρέφει και εξερχόμενος προς την πλευρά του σαραγιού). Πάω, γεια σου... και σ' ευχαριστώ πολύ.

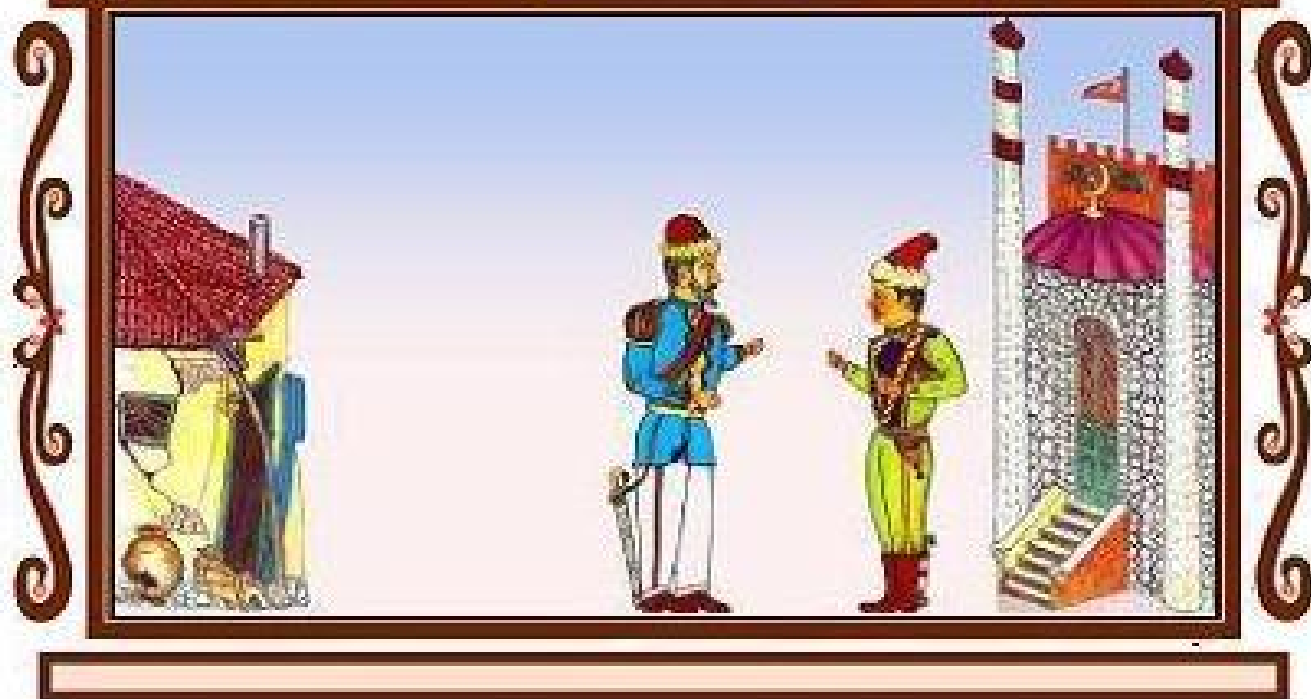
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Στο καλό... στο καλό... (Εξερχόμενος πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλύβας). Ρε... ρε, τον Σεληνάκο!...

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΠΡΑΞΗΣ

ΠΡΑΞΗ ΔΕΥΤΕΡΗ

Σκηνή Α'

ΒΕΖΙΡΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού, προχωράει λίγο και μετά στρέφει προς τον Ταχέρ, που ακολουθεί). Και δεν είπε όνομα;

ΤΑΧΗΡ Όχι... και μπορώ να 'πώ... τον δικαιολογώ.

ΒΕΖΙΡΗΣ Πάντως... με βάση αυτά που σου είπε... ο ενδιαφερόμενος δείχνει συναισθηματικός και μάλλον συνεσταλμένος... Τι λες;

ΤΑΧΗΡ Συμφωνώ... Αλλά, επιτρέψτε μου... και να μην είναι έτσι... τι άλλο θα μπορούσε να κάνει; Δεν ενδιαφέρεται για μια οποιαδήποτε κοπέλα... ενδιαφέρεται για την Φατμέ χανούμ, που, εκτός από κόρη του Βεζίρη μας, είναι και μια κοπέλα με κάποια προσωπικότητα, με μόρφωση... άποψη... Εγώ θα τον έλεγα πολύ λογικό και πολύ σωστό ίσως.

ΒΕΖΙΡΗΣ Οι αντιδράσεις του όμως... ε, δεν είναι και τόσο σωστές... Να μεθάει και να ξενυχτάει έξω απ' το σαράι;

ΤΑΧΗΡ Όταν ερωτεύεται ο άνθρωπος, πασά μου...

ΒΕΖΙΡΗΣ Ναι, ναι... έχεις δίκιο!.. Ο σεβντάς, κακά τα ψέματα... δεν είναι καλός σύμβουλος...

ΤΑΧΗΡ Και τι σεβντάς... ζόρικος!..

ΒΕΖΙΡΗΣ Ζόρικος, ε; Καρασεβντάς, που λέμε.

ΤΑΧΗΡ Έτσι μου τον είπε και ο Καραγκιόζης!

ΒΕΖΙΡΗΣ Τελικά αυτός... είναι μέσα σ' όλα. Θέλω να 'πώ... λαϊκός τύπος, αλλά με άποψη πάνω σε πολλά πράγματα. Σωστή-λάθος, δεν έχει σημασία.

ΤΑΧΗΡ Θα τον έλεγα λαϊκό φιλόσοφο...

ΒΕΖΙΡΗΣ Μπράβο!.. (Μικρή σιγή). Και τον έχεις έτσι... με τα νερά σου;

ΤΑΧΗΡ Α... όχι!.. Ο Καραγκιόζης; Τζαναμπέτης του κερατά!..

ΒΕΖΙΡΗΣ Τι λες; Κι εγώ νόμιζα... επειδή είναι και φίλος καλός του Χατζηαβάτη...

ΤΑΧΗΡ Κοιτάξτε... συνεργάζεται, αλλά μόνο όταν για κάποιο λόγο στριμωχτεί... Ε... τον στριμώχνω κι εγώ, όσο γίνεται... και τον φέρνω στα νερά μου... Δεν τον έχω, όπως είπατε.

ΒΕΖΙΡΗΣ Έτσι, ε;

ΤΑΧΗΡ Δεδομένος ο Καραγκιόζης; Α, μπα... με τίποτα!.. Ζεβζέκης και μπαγάσας... Εκεί που του μιλάς ώρες και τον έχεις φέρει καπάκι, που λέμε, παπ... σου τα γυρίζει με μιας και σε στιγμή που δεν περιμένεις κάτι τέτοιο! Άντε εσύ μετά πάλι απ' την αρχή...

ΒΕΖΙΡΗΣ (Γελάει). Χα, χα, χα!.. Βρε, τι μου λες; Χα, χα, χα...

ΤΑΧΗΡ Ναι, σας λέω!..

ΒΕΖΙΡΗΣ Τώρα είπε θα βοηθήσει;

ΤΑΧΗΡ Ναι... σίγουρα. Το έχει υποσχεθεί στον άλλο. Υποψιάζομαι θα έχει πάρει και τίποτε φιλά....

ΒΕΖΙΡΗΣ Ναι, ε;

ΤΑΧΗΡ Τώρα... δεν ξέρω κιόλας... (Σε άλλο τόνο). Αλλά, γιατί όχι; Του προσφέρει εξυπηρέτηση... του προσφέρει ελπίδα...

ΒΕΖΙΡΗΣ Προ πάντων αυτό!..

ΤΑΧΗΡ Και ο ίδιος να μη ζητήσει, ο άλλος τι... δεν θα του δώσει κάτι τις;

ΒΕΖΙΡΗΣ Ε... οπωσδήποτε. (Μικρή σιγή). Λοιπόν... για πήγαινε να τον συναντήσεις... και ζήτησέ του να κανονίσει αυτό που λέγαμε.

ΤΑΧΗΡ Να ειπεί σε κάποιους γνωστούς του να πάνε κάτω από τον οντά της Φατμέ χανούμ... και να της λένε διάφορα εκεί πέρα... ε... να ειπεί και στον ενδιαφερόμενο... να πάει κι αυτός... Έτσι;

ΒΕΖΙΡΗΣ Ναι, μπράβο!.. Κι εγώ θα μιλήσω με τη Φατμέ...

ΤΑΧΗΡ Αλήθεια, θα δεχθεί... τι λέτε;

ΒΕΖΙΡΗΣ Πιστεύω, ναι. Δηλαδή, φαντάζομαι πως κι αυτή θα έχει την περιέργεια να μάθει ποιος είναι ο ενδιαφερόμενος.

ΤΑΧΗΡ Μήπως είναι καλύτερα να μιλήσετε πρώτα μαζί της;

ΒΕΖΙΡΗΣ (Σκεπτικός). Μα, να σου ειπώ... Καλύτερα να πάρουμε τη γνώμη της... μην κάνουμε, τζάνεμ, καμιά γκάφα... Ε;

ΤΑΧΗΡ Ναι, ναι, Βεζίρη μου... Μιλήστε πρώτα εσείς με την χανούμ και πάω εγώ στον Καραγκιόζη μετά... Πιο καλά έτσι.

ΒΕΖΙΡΗΣ Τότε, πήγαινε και πες να την ειδοποιήσουνε να κατέβει.

ΤΑΧΗΡ Βεβαίως... αμέσως, αμέσως!.. Σας προσκυνώ. (Στρέφει προς το σαράι).

ΒΕΖΙΡΗΣ Γεια σου, γεια σου... Θα σε ειδοποιήσω εγώ για να έλθεις.

ΤΑΧΗΡ Εντάξει, Βεζίρη μου... (Εξέρχεται γρήγορα-γρήγορα προς την πλευρά του σαραγιού).

ΒΕΖΙΡΗΣ (Μονολογεί). Για να ιδούμε... πώς θα το πάρει η Φατμέ... (Σιγή). Βρε, τη Φατμέ... Α... να τη, έρχεται...

Σκηνή Β'

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού. Κάνει τεμενά). Προσκυνώ, Βεζίρη μου.

ΒΕΖΙΡΗΣ Καλώς την... Σήκω επάνω.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Σηκώνεται). Ο Ταχίρ μπέης ειδοποίησε για να έλθω.

ΒΕΖΙΡΗΣ Ναι, παιδί μου. Ε... σκέφτηκα να δώσουμε μια ευκαιρία σ' αυτόν τον ενδιαφερόμενο, να έχει μια κουβέντα μαζί σου... βασικά για να μάθουμε, τζάνεμ, ποιος είναι... Φαντάζομαι, δεν έχεις κάποια αντίρρηση... Ή έχεις;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Εξαρτάται... από το πώς θα γίνει αυτό.

ΒΕΖΙΡΗΣ Α, ναι... Τι θα έλεγες, λοιπόν, να γίνει έξω από τύπους και πρωτόκολλα... όπως ακριβώς γίνεται μεταξύ μιας νέας και ενός νέου; Δεν ξέρω αν γίνομαι αντιληπτός...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Δηλαδή... μια δήθεν τυχαία συνάντηση... σε κάποιο ταξίδι ίσως;

ΒΕΖΙΡΗΣ Μπα... έτσι γνωρίζονται οι νέοι τώρα;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Και έτσι... Μόνο που αυτό εγώ το απορρίπτω.

ΒΕΖΙΡΗΣ Κι εγώ φυσικά. (Μικρή σιγή). Να ψάξουμε γι' άλλον τρόπο;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Δεν νομίζω ότι υπάρχουν πολλοί, Βεζίρη μου... Είμαι εγώ στο μπαλκόνι, όπως άλλωστε το συνηθίζω... ή σε κάποιο παράθυρο... περνάει ο νέος... βλέπόμεστε... λέμε καμιά κουβέντα... και ανάλογα με το ενδιαφέρον και οι εξελίξεις...

ΒΕΖΙΡΗΣ Ναι, βέβαια... Μόνο, παιδί μου, που ο συγκεκριμένος νέος, σύμφωνα με τις πληροφορίες μας, δεν δείχνει αρκετά θαρραλέος για να σου ειπεί έστω και μια κουβέντα... Βέβαια... παίζει ρόλο και η θέση σου.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Κατάλαβα.

ΒΕΖΙΡΗΣ Γι' αυτό σκεφθήκαμε με τον Ταχήρ να ειπούμε σε μερικούς άσχετους, να έλθουν εκεί πέρα... με κανένα αστεϊάκι, ξέρω 'γώ... κανένα τραγουδάκι... κι εσύ να ευθυμήσεις λίγο, αλλά κι αυτός ο νέος κάπως να ξεθαρρέμει και να φανερωθεί, για να ιδούμε, τέλος πάντων, ποιος είναι...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Μα, δεν μπορεί ο μπέης να μάθει αλλιώς; Αυτός όλα τα μαθαίνει...

ΒΕΖΙΡΗΣ Ο Ταχήρ; Και βέβαια, μπορεί... αλλά δεν θέλει.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Έχει κάποιο λόγο;

ΒΕΖΙΡΗΣ Μα, νομίζω, απλά... για να μη φέρει σε δύσκολη θέση τον ενδιαφερόμενο... να μην τον εκθέσει.

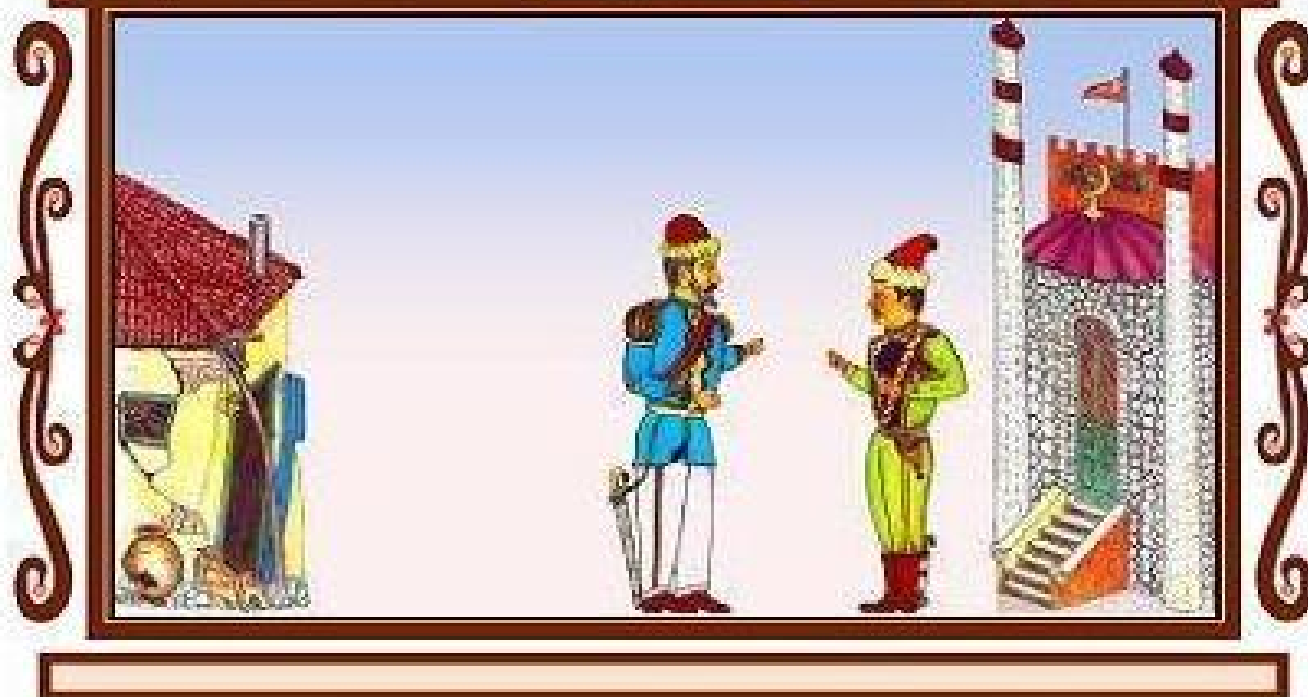
ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Τότε, ας κανονίσει να περάσουν κάποιοι τύποι που συνηθίζουν να τραγουδάνε στους δρόμους τα βραδάκια... Λένε πολύ ωραία τραγουδάκια, θα μου άρεσε... Είναι όλοι τους διασκεδαστικοί και δεν υπάρχει κίνδυνος να εκτεθώ κι εγώ.

ΒΕΖΙΡΗΣ Βεβαίως... γιατί όχι; Πήγαινε, λοιπόν, μέσα και πες στον Ταχήρ να έρθει εδώ, που τον θέλω.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Ναι, αμέσως! (Κάνοντας μικρό τεμενά). Προσκυνώ, Βεζίρη μου. (Εξέρχεται πίσω-πίσω προς την πλευρά του σαραγιού).

ΒΕΖΙΡΗΣ Στο καλό, παιδί μου. (Μονολογεί). Πολύ ωραία!.. (Σιγή).

Σκηνή Γ'

ΤΑΧΗΡ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού). Σας προσκυνώ...

ΒΕΖΙΡΗΣ Έλα, Ταχήρ... Λοιπόν... καμία αντίρρηση από την πλευρά της Φατμέ... Μόνο, μου ζήτησε, να κανονίσουμε να περάσουν κάποιои, λέει, που τραγουδάνε τα βραδάκια στους δρόμους... Μμ; Έχεις υπόψη σου;

ΤΑΧΗΡ Ναι, πώς...

ΒΕΖΙΡΗΣ Τους γνωρίζεις δηλαδή;

ΤΑΧΗΡ Μα, είναι οι γνωστοί του Καραγκιόζη που σας έλεγα...

ΒΕΖΙΡΗΣ Α, μπα; Είναι, λέει, τύποι διασκεδαστικοί, οπότε δεν υπάρχει και κίνδυνος να εκτεθεί...

ΤΑΧΗΡ Σωστό.

ΒΕΖΙΡΗΣ Θα τους βρεις εσύ ή θα ειπείς στον Καραγκιόζη;

ΤΑΧΗΡ Στον Καραγκιόζη... στον Καραγκιόζη!.. Βέβαια, θα του δώσω να καταλάβει ότι εξυπηρετεί τον άνθρωπό του... όχι εμάς.

ΒΕΖΙΡΗΣ Άφεριμι!..

ΤΑΧΗΡ Πάω μια στιγμή να τον βρω... και θα έλθω αμέσως να σας 'πώ.

ΒΕΖΙΡΗΣ Εντάξει, Ταχήρ... θα σε περιμένω. (Προχωράει προς το σαράι προσπερνώντας τον Ταχήρ). Γεια σου προς το παρόν...

ΤΑΧΗΡ (Στρέφει). Προσκυνώ, Βεζίρη μου... Στο καλό να πάτε.

ΒΕΖΙΡΗΣ (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΤΑΧΗΡ (Στρέφει πάλι προς την καλύβα, πλησιάζει και χτυπάει την πόρτα). Καραγκιόζη... ο Ταχήρ εφέντης είμαι. Έλα λίγο έξω, που σε θέλω.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Αμέσως...

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Μπαμπάκο, πάμε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Τι έκαμε, λέει; Πού, ρε;

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Όσοω!.. Είναι ο Ταχήνης...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Κάτσε κάτω, ρε... ακούς εκεί,

ότσω... Κοπρίτη, το σχοινί και δέσ' τονε!.. Κοίτα' μη σου φύγει (Μικρή σιγή). Όχι, ρε, απ' το λαιμό... απ' το πόδι... Δέσ' τονε καλά! (Έμφανίζεται από την πλευρά της καλόβας). Σαλαμπαχαέρισον, αφέντη μου!

ΤΑΧΗΡ (Κάνει λίγο πίσω). Τι έγινε... εντάξει ο μικρός;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ήθελε να έρθει... Με το που σε άκουσε... σηκώθηκε απάνω... πάμε, μου λέει... ήρθε ο Ταχήνης.

ΤΑΧΗΡ (Γελάει). Χα, χα, χα!.. Να σου ζήσει... είναι απολαυστικός. Και πολύ αγαπητό παιδάκι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... ναι... Να φανταστείς... τον συμπαθεί ακόμη και ο Βεληγκέκας!..

ΤΑΧΗΡ Μη μου 'πείς...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι τον συμπαθεί; Φιλία μεγάλη!

ΤΑΧΗΡ Αλλάχ κερίμ!.. Όλα περίμενα να τ' ακούσω...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... ναι!..

ΤΑΧΗΡ Τώρα βέβαια κι ο Βεληγκέκας... μυαλό μικρού παιδιού έχει...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Χέρια όμως;

ΤΑΧΗΡ Εσύ ξέρεις καλύτερα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ωρέ, ξέρω, που ξέρω!..

ΤΑΧΗΡ (Μικρή σιγή). Λοιπόν... μίλησα, όπως σου είπα πριν, με τον πολυχρονεμένο μας για το θέμα του φίλου σου...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, όχι και φίλου μου... Είπα έτσι να τον βοηθήσω 'κει πέρα, πού 'χει...

ΤΑΧΗΡ (Τον διακόπτει). Καρασεβντά... ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α, μπράβο!.. Αλήθεια, σου 'τυχε ποτέ, αφέντη μου, κάτι τέτοιο;

ΤΑΧΗΡ Όχι... εσένα; (Ξαφνικά σε άλλο τόνο). Μα, τι λέμε τώρα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, αυτά που λέν' οι άντρες μεταξύ τους, μπέη μου... Μμ;

ΤΑΧΗΡ (Τον ανακαλεί στην τάξη). Έλα, έλα!.. (Σε άλλο τόνο). Λοιπόν... κοίταξε να 'δείς... σκεφτήκαμε με τον Βεζίρη, συνεννοηθήκαμε και με την Φατμέ χανούμ... κάποιες ώρες που κάθεται έξω στο μπαλκόνι της ή σε κάποιο παράθυρό της και ρεμβάζει ή διαβάζει κάτι... δεν θα είχε αντίρρηση, απεναντίας θα της άρεσε κιόλας, να περνούν κάποιοι τύποι, ξέρεις... που συνηθίζουν να τραγουδούν στους δρόμους και να λένε διάφορα πράγματα... Ε... καταλαβαίνεις, θα της μιλήσουνε αυτοί... ίσως τους μιλήσει και η Βεζιροπούλα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αλήθεια;

ΤΑΧΗΡ Βεβαίως... δέχθηκε ευχαρίστως!.. Οπότε, καταλαβαίνεις, αν πάει και αυτός που θέλεις να βοηθήσεις... μπορεί να μιλήσει μαζί της χωρίς κανένα πρόβλημα. Νομίζω θα είναι μια καλή ευκαιρία... Τι λες κι εσύ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εγώ τι να 'πώ; Αυτός τι θα 'πεί... πού 'ναι και λίγο, ξέρω 'γώ, μπουμπουνοκέφαλος...

ΤΑΧΗΡ Ενημέρωσέ τον εσύ... και, αν σου ειπεί ότι θα περάσει... να ειπούμε και σ' αυτούς τους τύπους που τραγουδάνε και λένε διάφορα, όταν βγαίνουν βόλτα. Τους ξέρεις φαντάζομαι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, πώς δεν τους ξέρω; Φιλαράκια είμαστε...

ΤΑΧΗΡ Οπότε, το κανονίζεις κι αυτό... Εντάξει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εντάξει... ναι.

ΤΑΧΗΡ Α... μπράβο! Να πηγαίνω, το λοιπόν, εγώ και, όταν είναι όλα έτοιμα, με ειδοποιείς. (Στρέφει προς το σαράι).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ναι... Θα... θα στείλω εγώ τον Πικικόγκο στον Βεληγκέκα...

ΤΑΧΗΡ Μπράβο!.. Αντίο, λοιπόν... (Προχωράει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τον ακολουθεί για λίγο). Στο καλό, αφέντη μου... στο καλό!.. (Κάνοντας πίσω). Πέτρα να μη βρεθεί να... να πέσει πάνω σου... (Κατ' ιδίαν). Όχι... (Σε άλλο τόνο). Πώς διάολο το λέει 'κείνος ο Χατζατζάρης, θεμά το γονιό του...

Σκηνή Ε'

ΑΕΙΩΜΑΤΙΚΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού, αφού φύγει ο Ταχέρ, προχωρώντας γρήγορα). Καραγκιόζη... τι έγινε; Πες μου!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... καλώς τον Σελήνη!.. Λοιπόν, η δουλειά... δεν σου λέω τίποτα...

ΑΕΙΩΜΑΤΙΚΟΣ (Πηγαίνει κοντά του). Μα, γιατί;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρολόι!.. Ξέρεις τι θα 'πεί ρολόι;

ΑΕΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Καλά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλά; Περίφημα!..

ΑΕΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Α... μπράβο... μπράβο!.. Να... (βγάζει χρήματα και του δίνει) πάρε, πάρε μετζιτ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ναι... Φέρε, φέρε μετζιτ... (Παίρνει τα χρήματα και τα βάζει στην τσέπη του). Τσέπ'-τσεπούμ... Λοιπόν...

ΑΕΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Σε ακούω, Καραγκιόζη...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Που λες, ο πατσάς... για να σε διευκολύνει δηλαδή

να μιλήσεις με την Βεζιροπούλα προτού στείλεις προξενιό... είπε να κανονίσουμε με τον αφέντη τον Ταχέρ, κάποιιο που βγαίνουν βόλτα και τραγουδάνε... τους ξέρεις... Ε;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Ναι... πώς...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α, μπράβο... Να περάσουν κάποιο βραδάκι, που η Βεζιροπούλα θα είναι στο μπαλκόνι ή σε κάποιο παράθυρο... με κανένα τραγουδάκι... με κάποιο αστείο, να της μιλήσουνε... να τους μιλήσει κι αυτή...

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Κι εγώ τι σχέση έχω μ' αυτούς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Να περάσεις κι εσύ.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Εγώ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ζόρια, ε;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Μα τώρα... σοβαροί άνθρωποι είμαστε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Είμαστε όμως και... λιγάκι ερωτευμένοι... Μμ... τι λες;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ (Κουνώντας το κεφάλι του). Λιγάκι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Χμ!.. Και δε μου λες, ρε μάστορα... ξέρεις πολλούς ερωτευμένους και σοβαρούς; Γιατί εγώ δεν ξέρω κανένα.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Είμαι εγώ!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σοβαρός;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Και βέβαια... Δεν είμαι σοβαρός εγώ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι σοβαρός είσαι... που σου δίνεται η ευκαιρία να ειπείς μια κουβέντα με την κοπέλα που αγαπάς και...

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ (Τον διακόπτει). Ευκαιρία το λες εσύ αυτό;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν σ' αρέσει, ε;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Όχι, βέβαια!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και δε μου λες... τι σ' αρέσει, ξέρεις;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Μμ; Μάλλον όχι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κατά τα άλλα... είσαι σοβαρός...

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Εν πάση περιπτώσει... δε... δεν μπορώ να το κάνω αυτό... μου είναι τελείως αδύνατο.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Αρνητική κίνηση χεριού). Δε΄;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Ούτε συζήτηση!.. Απορώ πώς το σκέφθηκες...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... βγάλε μας και γλώσσα τώρα...

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Δεν μπορώ, σου είπα... δε... δεν είναι του χαρακτήρα μου... Κατάλαβες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μωρέ, κατάλαβα, λέει...

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Τι κατάλαβες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ότι είσαι κουγιούφας!..

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Τι θα ειπεί αυτό;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μουρόχαβλος!.. Αυτό ξέρεις τι θα 'πεί;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Δεν φαντάζομαι να με βρίζεις, ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εγώ, τέτοιο πράμα; Κάτσε καλά...

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Εν πάση περιπτώσει... σκέψου κάτι άλλο... Κάτι, τέλος πάντων... μμ... (Μικρή σιγή). Να... (βγάζει από την τσέπη του χρήματα και του δίνει) πάρε, πάρε κι άλλο μετζιτ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α, ναι, ναι!.. Φέρε, φέρε κι άλλο μετζιτ... (Παίρνει τα χρήματα και τα βάζει στην τσέπη του). Τσέπ'-τσεπούμ. Που λες, σκέφθηκα!

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Αλήθεια; Για πες μου: τι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να πάει κάποιος άλλος στη Βεζιροπούλα... και με το ένα, με το άλλο, να την καταφέρει να κατέβει στην αυλή... κι εκεί μετά να έρθεις εσύ και να φύγει αυτός... να σας αφήσει μόνους. Μμ; Τι λες;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Καλό ακούγεται!.. Αλλά ποιος θα είναι αυτός ο άλλος;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σιγοτραγουδάει το γνωστό παλιό ρεφραίν). Αυτός ο άλλος... αυτός ο άλλος... είναι ευεργέτης σου μεγάλος... (Με στόμφο).

Μουά!..

ΑΕΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Μη μου 'πείς!.. Θα πας εσύ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αλλά... δεν είπα θα σε βοηθήσω; Πάει τελείωσε!

ΑΕΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Καραγκιόζη, είσαι θησαυρός!.. Είσαι... (Σκέφτεται). Είσαι... (Ξαφνικά). Να... (βγάζει από την τσέπη του χρήματα και του δίνει) πάρε, πάρε κι άλλο μεζιτ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, μπράβο!.. Φέρε, φέρε κι άλλο μεζιτ... (Παίρνει τα χρήματα και τα βάζει στην τσέπη του). Τσέπ' -τσεπούμ... Λοιπόν, τώρα, Σεληνάκο... κοπάνα τη... και να μη χαθούμε... Εντάξει;

ΑΕΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Εντάξει... εντάξει, Καραγκιόζη... Εντάξει, ευεργέτη μου μεγάλε!.. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού τραγουδώντας). Αυτός ο άλλος... αυτός ο άλλος...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Με ευχάριστη έκπληξη). Όπα!..

ΑΕΙΩΜΑΤΙΚΟΣ (Συνεχίζει το τραγούδι χωρίς να φαίνεται). Είναι ευεργέτης μου μεγάλος...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Του φωνάζει). Ωρέ, απ' τα μπατζάκια σου τρέχει η σοβαρότητα... (Στο κοινό). Άκου', ερωτευμένος και σοβαρός... Αμ' δε... που γίνεται. (Στρέφει προς την καλόβα και φωνάζει). Κοπρίτης... πού είσαι;

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Τι θες, ρε πατέρα κλέφτη;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στο κοινό). Πώς φαίνεται, το άτιμο... ότι είναι του Πανεπιστημίου... ε; (Φωνάζει). Έλα 'δώ, ρε... Λύσε τον Πιρικόγκο κι έλα!

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Μικρή σιγή. Χωρίς να φαίνεται). Δε... δεν μπορώ να τότε λύσω... Έχει σφίξει ο κόμπος!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλά... άστον εκεί δεμένο. Καλύτερα... (Σιγή). Άντε, ρε, θα 'ρθεις; Τι διάλο κάνεις εκεί μέσα; (Πάλι σιγή). Ρε Κοπρίτη, δεν ακούς;

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Να... να 'ρθεί κι ο Μπιρικόγκος;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν είναι δεμένος;

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Είναι! (Μικρή σιγή). Κι εγώ... μαζί!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε, πας καλά; Τι διάλο λες;

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Εμφανίζεται μετά από λίγο από την πλευρά της καλόβας και τον ακολουθεί ο Πιρικόγκος. Το πόδι του ενός είναι δεμένο από το πόδι του άλλου με σχοινί και προχωράνε αργά-αργά και κωμικά κάπως. Μόλις προσπεράσουν τον Καραγκιόζη, ο Κοπρίτης αρχίζει να τραγουδάει). Σαράντα το βερίκοκο... ρίκοκο-ρίκοκο... σαράντα το βερίκοκο... ρίκο-ρικοκόσο!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μόλις τα παιδιά τον προσπερνάνε, στρέφει και τα κοιτάζει με απορία κάνοντας τον σταυρό του). Κύριε ελέησον!..

ΚΟΠΡΙΤΗΣ-ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ (Εξέρχονται σιγά-σιγά προς την πλευρά του σαραγιού, ενώ ο Πιρικόγκος επαναλαμβάνει το τραγούδι).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Φωνάζει). Ρέεε... Ρε σεις... Πού, στο διάλο, πάτε, ρε; Μπρρρρρρ...

ΚΟΠΡΙΤΗΣ-ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ (Εμφανίζονται πάλι από την πλευρά του σαραγιού. Προχωράνε δεμένοι πάντα μαζί και μπροστά ο Κοπρίτης, που συνεχίζει το τραγούδι). Καΐσι το βερίκοκο... ρίκοκο... ρίκοκο... καΐσι το βερίκοκο... ρίκο-ρικοκόσο!.. (Ο Πιρικόγκος αμέσως επαναλαμβάνει).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Φωνάζει). Ρέεε... Ρε σεις... Άντρες... Άλι!.. (Τα παιδιά συνεχίζουν). Δεν ακούτε, μωρέεε; Μπρρρρρρρρ!.. Μπα, θεμά το γονιό σας...

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Πλησιάζοντας τον Καραγκιόζη). Γεια σου, μπαμπάκο!.. (Τον προσπερνάει και συνεχίζει να προχωράει προς την καλύβα πάντα με κωμικές κινήσεις).

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ (Πλησιάζοντας με τη σειρά του τον Καραγκιόζη). Γεια σου, μπαμπάκο!.. (Τον προσπερνάει ακολουθώντας τον Κοπρίτη).

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Μόλις φθάσει κοντά στην καλύβα αρχίζει και πάλι να τραγουδάει). Και το κουκούτσι 'μύδαλο... 'μύδαλο... 'μύδαλο... και το κουκούτσι 'μύδαλο... 'μύδα- 'μύδαλοοο!.. (Εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας μαζί με τον Πιρικόγκο, που επαναλαμβάνει το τραγούδι χωρίς να φαίνεται).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στο κοινό φανερά εκνευρισμένος). Θα φταίω 'γώ τώρα, να τ' αφήσω να κυκλοφοράνε σαν 'κείνα τα... τα τσιαμαία. (Μικρή σιγή). Για να πάω μέσα να ιδώ τι διάλο θα κάνω με 'δαύτα... (Κάνει πίσω προς την πλευρά της καλύβας).

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας με φόρα και πέφτει πάνω στον Καραγκιοζή, που έκανε πίσω-πίσω). Αμάν!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Πέφτει μπρούμυτα). Ωχ, ωχ, ωχ, ωχ!.. Τι έγινε, ρε;

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Έχει πάρει εναέρια τούμπα και πέφτει μπροστά απ' τον Καραγκιοζή ανάσκελα. Σηκώνεται όμως γρήγορα και στρέφει προς αυτόν). Μπαμπάκο... τρακάρουμε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σηκώνεται κι αυτός). Εσύ 'σαι, ρε ζωντόβολο; Φτου!..

ΚΟΠΡΙΤΗΣ Ναι! Εντάξει... λυθήκαμε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Θυμωμένος). Ήταν ανάγκη; Φταίω εγώ τώρα να σας δέσω ξανά; Κι όχι απ' το πόδι... απ' το λαιμό... Απ' το λαιμό!.. Ακούς εκεί...

ΚΟΠΡΙΤΗΣ Τι με ήθελες πριν;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σε ήθελα; Μμ... (Σκέφτεται). Κάτσε να θυμηθώ... Τι σε ήθελα... τι σε ήθελα... Πάει το ξέχασα...

ΚΟΠΡΙΤΗΣ Δε μου λες... μήπως ήτανε, ρε, κάτι που το ξεχνάς όλο ένα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και τί 'ναι, ρε, αυτό που ξεχνάω όλο ένα;

ΚΟΠΡΙΤΗΣ Να φέρεις λεφτά στο σπίτι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπράβο... αυτό είναι!.. (Σε άλλο τόνο). Είπα κι εγώ μια φορά να φέρω λεφτά στο σπίτι και το ξέχασα... Αλλά... (τον χτυπάει) εσύ τα φταις... με τα ακροβατικά σου...

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Γκρινιάζει κάνοντας πίσω). Τι βαράς, ρε... α; Τι βαράς; (Μικρή σιγή). Βαράς... αυτό ποτέ δεν το ξεχνάς...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και να θέλω, μ' αφήνετε; (Μικρή σιγή).

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Πλησιάζει πάλι). Και... και 'α μου δώκεις λεφτά να... να πάω στο μπακάλη για σόνια;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και βέβαια θα σου δώσω!

ΚΟΠΡΙΤΗΣ Να πάω και στο φούρναρη;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι, δεν έχουμε ψωμί; (Μικρή σιγή). Καλά... πήγαινε και στο φούρνο.

ΚΟΠΡΙΤΗΣ Να πάω και στο...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Απλώνει το χέρι και του κλείνει το στόμα). Στοπ!.. Στον μπακάλη και στο φούρναρη... Εντάξει; Τέρμα. (Τραβάει το χέρι του).

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Συνεχίζοντας) ...ζαχαροπλάστη;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Ζαχαροπλάστη;

ΚΟΠΡΙΤΗΣ Ναι, ρε μπαμπάκο... 'α πάρω ένα ωραίο... 'πό 'φτό; Μμ... (σκέφτεται) καρακαμπούρικο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γαλακτομπούρικο;

ΚΟΠΡΙΤΗΣ Ναι, ρε... Όπου νά 'ναι... 'α 'ρθεί... 'α 'ρθεί κι η Αγγαία... 'α... 'α τσουπνήσει και ο Κολητήρης... (με άχτι μιλώντας με σφιγμένα τα δόντια) 'α το τσακίσουμε!.. Α;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; (Ξεροβήχει). Κοίτα', φίλε μου, που με κατάφερε το άτιμο!.. Λοιπόν... (Βγάζει από την τσέπη του χρήματα).

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Με χαρά βλέποντας τα χρήματα). Ωωωχ-ω!.. (Με ρυθμό). Θα φάμε καρακαμπούρικο... θα φάμε καρακαμπούρικο!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τον διορθώνει). Γαλακτομπούρικο! Κατάλαβες; Όχι...

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Συνεχίζοντας με ρυθμό). Καρακαμπούρικο... θα φάμε καρακαμπούρικο... θα φάμε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πες το καλά, γιατί δεν θα φάμε... Εντάξει;

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Συμμορφώνεται). Θα φάμε γαλατομπούρικο... Θα φάμε γαλατομπούρικο!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Με ικανοποίηση). Μμ... Έτσι, μπράβο!.. (Του δίνει χρήματα). Πάρε 'δώ λεφτά...

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Έκρηξη χαράς). Ω-ω-ώφου, Παναζίτσα μου!.. (Παίρνει τα χρήματα και τα βάζει στην τσέπη του).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Θα πας στον μπακάλη... όχι στον Τασάκο, που του χρωστάμε... στον άλλο.

ΚΟΠΡΙΤΗΣ Ξέρω, ξέρω! Απέναντι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπράβο. Θα πάρεις...

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Τον διακόπτει). Ξέρω, ξέρω! 'Α πάρω, 'α πάρω ελιές... 'α πάρω ντομάτες... 'α πάρω και τυρί. Έτσι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και φασόλια, πες του... και κρεμμύδια... Πάρε και χαλβά, που σας αρέσει... Και δυο ρέγκες... μεγάλες, αλλά αρσενικές... το θυμάσαι;

ΚΟΠΡΙΤΗΣ Νά 'χουνε πάει φαντάροι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Ποιος, οι ρέγκες; Κάτσε καλά!.. (Μικρή σιγή). Μετά θα...

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Τον διακόπτει). Ξέρω, ξέρω! Θα πάω στο φούρναρη...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, μπράβο!.. Να πάρεις...

ΚΟΠΡΙΤΗΣ Ξέρω, ξέρω! Πέντε καρβέλια σωμί...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στο κοινό). Μωρέ, όλα τα ξέρει τούτο το παιδί... και τό 'χα για ελαττωματικό!

ΚΟΠΡΙΤΗΣ Από 'φτούννο, ρε... είναι το μυαλό σου... Σαχλαμάρα! 'Α' από 'κεί... ρεζίλι!.. Λες κακά λόγια για το παιδί σου... το σπλάχνο σου...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ξεροβήχει). Λοιπόν... μετά...

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Τον διακόπτει). Ξέρω, ξέρω... 'α πάω στο ζαχαροπλάστη να πάρω ένα ταψί καρακαμπούρικο... όχι... γαλακαμπούλικο...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άμα φτάσουν τα λεφτά, πάρε δύο!.. Να μείνει και για αύριο ένα...

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Με μεγάλη χαρά). Ωφου, Παναζίτσα μου!.. Ήιιί...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και πώς θα τα κουβαλήσεις, ρε;

ΚΟΠΡΙΤΗΣ Ξέρω, ξέρω... θα πάω παρέα με τον Κολητήρη!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α, μπράβο!.. Άντε να τον ξυπνήσεις...

ΚΟΠΡΙΤΗΣ Αν δεν τσουπνάει, να του βάλω ποροφάνι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι, ρε!..

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Ενώ τον προσπερνάει εξερχόμενος γρήγορα προς την πλευρά της καλύβας). Καλά... άλλη φορά, που θα λείπεις...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Θα μου κάψετε την παράγκα, θεμά το γονιό σας... (Κατ' ιδίαν). Λοιπόν... εντάξει αυτό. Για να πάω τώρα 'γώ να βρω τα παιδιά... (προχωράει προς το σαράι) τα παιδιά... τα φιλαράκια τα καλά. Αλλά καλύτερα... να πάω πρώτα στον Μπαρμπαγιώργο...

ΑΓΛΑΪΑ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού). Α, εδώ είσαι, Καραγκιόζη;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ό,τι έφευγα...

ΑΓΛΑΪΑ Μπα... και για πού τέτοια ώρα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κάποιους θέλω να βρω... Έδωσα στον Κοπρίτη λεφτά να πάνε να ψωνίσουνε... Θα 'ρθω κι εγώ.

ΑΓΛΑΪΑ Λεφτά... τι λεφτά; Πού τα βρήκες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε... τα βρήκα... έχει σημασία πού; Μου τα δώσανε. (Κινείται να φύγει προς το σαράι).

ΑΓΛΑΪΑ Στάσου!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σταματάει). Τι θες, μωρέ;

ΑΓΛΑΪΑ Ποιος σου τά 'δωσε, ε; Αυτός ο Αξιωματικός που έρχεται εδώ πέρα συχνά-πυκνά και κουβεντιάζετε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ;

ΑΓΛΑΪΑ Τι δουλειές έχεις εσύ μ' αυτόν;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σιγά τις δουλειές... Μια αυτή... μια εξυπηρέτηση 'κεί πέρα... Δουλειές...

ΑΓΛΑΪΑ Και τι σοί εξυπηρέτηση μπορεί να θέλει ένας μπέης από σένα, δεν μου λες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εκνευρισμένος). Τώρα, τι... ανάκριση μου κάνεις; 'Μπρός μέσα... μέσα!... Ορίστε μας... (Προχωράει λίγο προς το σαράι προσπερνώντας την Αγλαΐα).

ΑΓΛΑΪΑ (Στρέφει προς το μέρος του). Μην κλείσουνε εσένα μέσα... αχαΐρευτε!.. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μονολογεί). Δεν φέρνω λεφτά... γκρίνια. Φέρνω... πάλι γκρίνια! Το φελέκι μου... (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΗΣ ΠΡΑΞΗΣ

ΠΡΑΞΗ ΤΡΙΤΗ

Σκηνή Α'

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Εμφανίζεται τραγουδώντας από την πλευρά του σαραγιού, ενώ από πριν ακούγεται μουσική κιθάρας). Λαμ-λαμ-λαρό... λαρί-λαρά... λαρί-λαρό... Ωραία που... ωραία που 'ναι το πρωί... που τα βουνά... που τα βουνά δροσιάζουν... (Προχωράει λίγο). Χαρά σ' εκείνες τις καρδιέες... που δεν αναστενάζουν... Λαμ-λαμ-λαρό... λαρί-λαρά... λαρί-λαρό... (Στρέφει προς την πλευρά του σαραγιού). Ωραία που... ωραία που 'ν' η κοπελιά... (προχωράει αργά μέχρι το πίσω μέρος του σαραγιού) η πολυπαι- η πολυπαινεμένη... Χαρά σ' εκείνον, π' αγαπάσα... και που τον περιμένει... (Στρέφει πάλι και προχωράει αργά-αργά προς την καλύβα). Λαμ-λαμ-λαρό... λαρί-λαρά... λαρί-λαρό... (Στρέφει και πηγαίνει προς το πίσω μέρος του σαραγιού). Ωωώ... μα, γιατί άργησες να προβάλεις στο παραθύρι σου, ήλιε μου; (Σιγή. Κατ' ιδίαν). Τιποτσι; (Φωνάζει). Πού είσαι, τζόγια μου... πού είσαι, ψυχή μου, και δεν μπορώ να σ' ιδω; (Σιγή. Κατ' ιδίαν). Πάλι τιποτσι; (Φωνάζει). Έβγα λιγάκι, φιόρο μου... έβγα, μπουγαρίνι μου!.. (Σιγή). Ο Νιόνιος σου είμαι, παναπεί...

ο Νιονιάκης σου... έβγα!.. (Σιγή). Πρόβαλε, ολόγιομο φεγγάρι μου!.. (Σιγή).

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Εμφανίζεται εν τω μεταξύ αθόρυβα από την πόρτα του σαραγιού. Μένει για λίγο κοιτάζοντας προς την καλύβα και μετά στρέφει και βλέπει τον Σιορ-Διονύσιο. Άγρια). Πόγια, ωρέ Φράγκο!.. Γκιτ!..

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ωωώ... τι έκαμε, λέει; (Στρέφει προς αυτόν). Σιορ-Βεληγκούκα μου... ελόγου σου είσαι, παναπεί, τζόγια μου;

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ Πόγια, ωρέ χαμένε!.. Πο, τι να χαλεύεις βραδιάτικο και να σκούζεις και να φκιάχνεις τζερτζελέ και νταβαντούρια χάμου 'δώ;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Πλησιάζει). Τιποτσι, ψυχή μου... Μία καντάδα έκαμα, ο πόβερος... Ένα καντσόνε, παναπεί... έτσι για να ευχαριστηθεί και η αρχοντοπούλα μας... όπου την έχουμε... μία την έχουμε. Μόνο μία...

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ Πο, χάσου, ωρέ μπεζεβέν'!.. Μώρωξε και χάσου... Άει... άει... φραγκοκόκορα!.. Γκιτ!.. Χάσου και μώρωξε... (Εξερχόμενος προς την πλευρά του σαραγιού). Χαλάλ', χαλάλ' να σε γένει, κακορίζικο. Αχά!..

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Μονολογεί). Ωωώ... φτηνά την εγλιτρώσαμε... (Στρέφει προς το σαράι και ξαφνικά). Ωρέ!.. (Στρέφει πάλι προς την καλύβα). Δεν θες, παναπεί, ευτοόνος ο σκυλομούρης ο Καραγκιόζος να μου 'λεγε... ψευτίες να μου 'λεγε; (Άγριεύοντας). Ευτοόνο είναι!.. Ωωώ... και που να φάω... ούλα τα κόκαλα τη μακαρίτισσας τη νόνας μου να φάω... θα τότε φινίρω, τον άτιμο!.. (Προχωράει λίγο). Στη μέση τη πλατείας ρούγας θα τότε φινίρω... (Χτυπώντας δυνατά τα πόδια του χάμω). Ωρέ, δαγκωτό θα τότε πάω, το σκύλο!.. (Προχωράει ακόμη λίγο). Α, ωρέ μπερτόδουλε... με κογιονάρισε, παναπεί... ε; Έννοια σου και θα σου δείξω εγώ ποίος είναι ο Διονύσιος Φρίγκος Αγαθούποτε Αγγέλου μέσα από το τζάντε... (Πλησιάζει και χτυπάει την πόρτα της καλύβας φωνάζοντας). Έβγα, ωρέ τελώνιο τη κολάσεως, όξω... δελέγκου έβγα!.. (Ξαναχτυπάει). Έβγα, ωρέ... ακούς ή δεν ακούς; (Ξαναχτυπάει και κάνει λίγο πίσω). Έβγα... να σου πιω, παναπεί... το αίμα να σου πιω!..

Σκηνή Β'

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας). Τι 'ναι, ρε Νιόνιο... τι έπαθες;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Εγώ τι έπαθα, άτιμε άνθρωπε... ή ελόγου σου τι έχεις να πάθεις εδωπά; Ετοιμάσου... να σε φινίρω ετοιμάσου. Μπρός, είπα!...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε, πας καλά... τι συμβαίνει;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Συμβαίνει, ωρέ σκύλε πενταρούθουνε... πως με κογιονάρισες, παναπεί, και με ρεντικολάρισες στην τζογούλα. Αυτό.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Δεν καταλαβαίνει). Τι διάλο λες;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Κι όχι μόνο με ρεντικολάρισες στην τζογούλα... αλλά αριθάρισε κι ο Βεληγκούκας να με μπαρτζολετάρει από πάνω... Εκατάλιαβες; Όχι, το εκατάλιαβες ότι έγινα... ρεζίλι των σκυλιώνε έγινα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εμ' αυτό προσπαθώ, αλλά δεν με βοηθάς λίγο κι εσύ.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ωρέ, το απόγιομα... τί 'ρθες και μού 'πες, δε μου λες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τί 'ρθα και σου 'πα;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ωρέ, δεν μού 'πες ότι μ' αγαπάει η τζογούλα και να πά' να τη κάμω καντάδα; Και να τη λέω διάφορα, για να κατέβει κάτω;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και κατέβηκε;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Μπα, που εκατέβηκε! Μπα, που εκατέβηκε! Χα... ο Βεληγκούκας εκατέβηκε, για να με μπαρτζολετάρει... Ακούς ή δεν ακούς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δηλαδή... ήρθε ο Βεληγκέκας και σ' έδειρε;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Όσκει!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εμ' τότε;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Με σκυλόβρισε, σκύλε... και μ' έδιωξε, παναπεί!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σιγά, ρε... Κάνεις σαν μην ξέρεις τον Ντερβέβαγα... Αυτός και καλημέρα να σου 'πεί, εσύ νομίζεις ότι σε βρίζει... (Σε άλλο τόνο). Αν σε είχε μερεμετίσει...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Μαλακώνει). Όσκει, όσκει... μόνο που τον είδα και μαλινάρια. Εκατάλιαβες; Ε, μ' έδιωξε κιόλας... και γι' αυτό σου κάκιωσα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... κακώς... Η Βεζιροπούλα, τέρμα... σ' αγαπάει! Ναι, ναι! Άκουσε το τραγούδι σου και ό,τι άλλο της είπες... και τώρα ξύνει... ε... ξύνει το κεφάλι της... σε σκέφτεται. Κατάλαβες;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Αλήθεια; Ωωώ... βουρλισία θα μού 'ρθει!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τίποτα να μη σου 'ρθει. Άντε εσύ στο καλό και... θα μάθω εγώ και θα σου ειπώ... Εντάξει;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Εντάξει, ψυχή μου!.. Πάω και περιμένω νέα σου... (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ναι!.. Τράβα στο καλό... (Κατ' ιδίαν εξερχόμενος πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλύβας του). Τρομάρα σου!..

Σκηνή Γ'

ΜΠΑΡΜΠΑΓΩΡΓΟΣ (Δυνατά και αργά χωρίς να φαίνεται). Πού είσι, θεια-Παύλαινα... θεια-Στρουμπούλω... θεια-Γιωργούλα... Για φέρτε μ' ιδώ τη φουστανέλα μ', μαθές, τη διπλή κι τη γαΐτανουφόρα... κι του κοντουγέλεκό μ' του θαλασσί με τα πράσινα, τα κόκκινα κι τα κίτρινα σιριτανέλια... Άει, κι του πουκάμιό μ' του καλό-καλό με τα εβδομήντα εννέα μπαλώματα... κι τα τσαρούχια μ', μαθές, τ' αφόρια, τα τελατινένια με τις μπλιέφούντες, τις μπιρμπιλωτές... Άει, κι του σ'λάχι μ' του βαρύ, απ' να μην απουλείπει ίσκα, καπνός, λιβάνι, πήγανος, καθρεφτούλι, τσατσαρούλι κι καραμπουγιά για το μουστάκι... Άει, γιατί θα κατέβω αποσπερού'σια κάτ' στα παζαρουλόγια... να παντρουλοηθώ κομμάτι, γιατί ψόφησα, ου έρμους, για μια ψίχα γουργουλαβίδα... Πού'σι κι ιού μαέστρο... άει, καλό μ', παίξε μ', μαθές, το τραγουδάκι μ'... για να το ειπώ... ε, κι να φέρου κι μια γυροβουλιά... (Ακούγεται δημοτική μουσική). Αχάει... Όσο-όμπλατς!.. (Σφυριζει κλέφτικα μια-δου φορές και μετά από λίγο εμφανίζεται χορεύοντας άτσαλα από την πλευρά της καλόβας). Ω, μπω-μπω-μπω-μπω-μπω-μπω-μπω-μπω-μπω-μπω-μπω-μπω!.. Όσοχ-όπ'!.. Όπλες... (Αρχίζει να τραγουδάει δυνατά). Ωρέ, σηκώσ' απάνου, Δημήτρω μ', κι άλλαξε... (Προχωράει αργά προς το σαράι). Σηκώσ' απάνου, Δημήτρω μ', κι άλλαξε... (Σταματάει για λίγο το χορό

και το τραγούδι και φωνάζει). Πού είσι, μωρήρη!.. (Σιγή. Ακούγεται μονάχα η μουσική. Έπειτα από λίγο αρχίζει πάλι να τραγουδάει και να χορεύει). Ωρέ, κι βάλε τα καλά... τα καλά σου, Δημητρούλα μου... (Στρέφει προς την πλευρά της καλύβας και συνεχίζει). Ωρέ, κι βάλε τα καλά... καλά σου, χαϊδεμένο μου... Οχ... Όμπλατς!.. (Στρέφει πάλι προς την πλευρά του σαραγιού, σφυρίζει κλέφτικα δυο φορές και ξαναρχίζει τραγούδι και χορό). Ωρέ, να πάμ' 'σια πάνου, Δημήτρω μ', στ' Άγραφα... Όπ'!.. Να πάμ' 'σια πάνου, Δημήτρω μ', στ' Άγραφα... (Στρέφει πάλι προς την πλευρά της καλύβας και συνεχίζει). Ωρέ, ψηλά στο Καρπενή... Καρπενήσι, Δημητρούλα μου... (Τραγουδώντας και χορεύοντας προχωράει σιγά-σιγά προς την καλύβα). Ωρέ, ψηλά στο Καρπενή... Καρπενήσι, πάπια, χήνα μου...

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Εμφανίζεται αθόρυβα από την πόρτα του σαραγιού, ενώ η μουσική σταματάει απότομα. Με άγριες διαθέσεις). Πόγια, ωρέ Βλάχο!..

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Σταματάει το τραγούδι και τον χορό). Μίλησε κανείς; (Στρέφει προς τον Βεληγκέκα). Αχά... Τι θες, ουρέ θεουκερατά... α;

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ Πόγια, ωρέ χαμένε!.. Πο, τι να χαλεύεις 'σια 'δώ και να σκούζεις και να φκιάχνεις σαμαντά και νταβαντούρια βραδιάτικο, α; Πόγια, πανηγύρια νά 'χουμε;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ουό,τι θέλουμ' έχουμε, ρε... κι να μη σι νοιάζ' ισένα... Άει... άει 'σια πέρα, πασιλά... απού 'ρθες να μ' κόψεις ιμένα το τραγούδι μ'...

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Ενώ τον πλησιάζει απειλητικά). Πόγια, μένα κρένεις έτσι, ωρέ Βλάχο, α; Πόγια, εγώ νά 'μαι παλ' κάρ'!..

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Τον πλησιάζει και αυτός απειλητικά). Άιντε στου κρεβατάκι σ', μανάρι μ'... Άει, σύρε να κάμεις νανάκια. Αχά;

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ Πόγια, ωρέ μπεζεβέν'!.. (Τον αρπάζει). Πόγια, να σε χαλνάω...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Τον απωθεί). Άει 'σια πέρα, πιδι μ'... Άει 'σια πέρα!.. Μη μου τσερδώνεσαι ιμένα, γιατί θα σε μπιτήσου!..

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Τον ξαναρπάζει). Πόγια, τώρα να σε πααίνω σαν το γάτα το ποντίκα!..

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ιμέναι; (Τον πιάνει και τον σηκώνει λίγο ψηλά).
Είπα, μη μου τσερδώνεσαι... Αχά; (Τον ακουμπάει κάτω με φόρα). Κάτσε
'κεί απού σε μπήγω!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ρε, τι γίνεται όξω; (Εμφανίζεται
από την πλευρά της καλύβας). Ωωωχ-ω... οι δύο μεγάλες δυνάμεις έτοιμες
για θερμό επεισόδιο. (Φωνάζει). Βάρ' του, μπάρμπα... είμαι κι εγώ εδώ.

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Πλησιάζει τον Μπαρμπαγιώργο). Πρα, ωρέ!..

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ισού 'σαι, Καραγκιόζη;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ναι... μη φοβάσαι!

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ Πόγια, ωρέ... πο, 'γώ να ρίχνω τα κουμπούρια ψηλά
στα βιλαέτια... Σντάβρρρ!.. Σντάβρρρ!.. Σνταβρρρ!..

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Τον πιάνει πάλι, τον σηκώνει λίγο ψηλά και
τον αφήνει πιο πέρα με φόρα). Κάτσε 'κεί απού σε μπήγω, σ' κρένου!..
Άει...

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Του ορμάει). Πρα, ωρέ βλάχο... κακή σ', κακή σ' μέρα!..

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ααά... (Αρχίζει να τον χτυπάει). Να... να... να, χαντακουμένο... να... να... να... να... να... να... να!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χτυπάει τον Μπαρμπαγιώργο). Να... να... να!..

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Στον Καραγκιόζη, ενώ συνεχίζει να χτυπάει τον Βεληγκέκα). Καραγκιόζη, ιμένα βαράς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, εσένα έχω πρόχειρο, μπάρμπα... εσένα βαράω... Αλλά, για κάτσε... (Σαλτάρει πάνω στην ράχη του Μπαρμπαγιώργου, απλώνει το χέρι του και αρχίζει να χτυπάει κι αυτός τον Βεληγκέκα). Να, να, γρουσουζή... να, θεμά το γονιό σου... να... να... Να σου ειπώ εγώ!..

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Στρέφει προς το σαράι και σιγά-σιγά εξέρχεται).

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Συνεχίζει να χτυπάει, αλλά τον αέρα). Να... να, θρασίμι... να!.. (Αντιλαμβάνεται ότι έχει φύγει και σταματάει). Α, έφυγε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κατεβαίνει από την ράχη του Μπαρμπαγιώργου). Αλλά του δώσαμε και κατάλαβε, μπάρμπα...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Στρέφει προς αυτόν). Πού 'ν' η τσούπρα, ρε... α; (Τον χτυπάει). Να, έρμο... να... να... να... να!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Οχ, οχ... σιγά, ρε μπάρμπα!.. Να... (στρέφει προς την καλύβα) να σου εξηγήσω... Αμάν!.. (Εξερχόμενος με σκέρτσο προς την πλευρά της καλύβας). Λαμ, λαραλάμ, λαραλάμ, λαραλά... Αλάργασα!..

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Αλεπουδοτόμαρο!.. (Εξερχόμενος κι αυτός προς την πλευρά της καλύβας). Άει... κι κόντεψε να γίνει καβγάς... να ειπεί κι ου κόσμος πως ου Γιώργαρος ου Μπλατσάρας είναι καβγατζής...

Σκηνή Ε'

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Εμφανίζεται χορεύοντας από την πλευρά του σαραγιού, ενώ από πριν ακούγεται ρεμπέτικη μουσική). Όπα, μάγκες! (Τραγουδάει). Παίρνω αμπά- παίρνω αμπά... μπακιρένιο αραμπά... Παίρνω αμπάριζα και βγαίνω και στις γκόμενας πηγαίνω... (Στρέφει προς το σαράι). Να της πά- να της πά... πάπρικα στον μαστραπά... Να της πάω φρέσκα ψάρια... γιούσερς και μαργαριτάρια... (Σταματάει τραγούδι και χορό και φωνάζει). Όπα... Πού είσαι, ρε βάσανο; Ρίξε, νά 'με, τις κοιτίδες σου να πιαστώ και ν' ανέβω σαν τον Ιουλιέτο... Ε, ρε Βαγγελίστρα μου!.. (Στρέφει προς την καλύβα και ξαναρχίζει να χορεύει και να τραγουδάει). Βρίσκω πό- βρίσκω πό... πόσα έχω να σου 'πώ... Βρίσκω πόρτα 'σφαλισμένη... την μικρή φυλακισμένη... (Στρέφει και προχωράει μέχρι το πίσω μέρος του σαραγιού τραγουδώντας και χορεύοντας). Σαν το ψά- σαν το ψά... ψάχνω πράματα λειψά... Σαν το ψάρι μεσ' στη γυάλα... πάμε πίσω, πάμε γι' άλλα... (Σταματάει τον χορό και το τραγούδι). Άλασα!.. (Σταματάει και η μουσική. Κατ' ιδίαν). Τώρα, τι έγινε, νά 'με; Δεν κατάλαβα καλά... φάγαμε ήττα; (Στρέφει και προχωράει προς την καλύβα). Δηλαδή... με τις υγειές μας, νά 'με!.. Α, ρε Καραγκιοζέα... κάτι ιδέες, που τις έχεις...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Μίλησε κανείς; (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας. Ξεροβήχει). Καλώς το Σταύρο. Τι έγινε, ρε;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Τι να γίνει; Μηδέν από μηδέν, μηδέν... νούλα από νούλα, νούλα!.. Ούτε φωνή, ούτε φωνούλα. Κι ούτε ακρόαση, νά 'με... Είπες κάτι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι να 'πώ, μωρέ; Εδώ κάτι δεν πάει καλά...

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Καραγκιοζέα, πάλι μ' έπαιξες, ε; Έννοια σου και σου τη φυλάω!.. (Στρέφει και προχωράει προς το σαράι). Αυτό μόνο σου λέω!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι, ρε Σταύρο... κάτι... κάτι άλλο συμβαίνει... Δε... δεν καταλαβαίνω... Ειλικρινά δεν καταλαβαίνω.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Σταματάει για λίγο). Άσ' τα σάπια, ρε βλάμη... Τώρα θα σε μάθουμε, νά 'με; Τσσι!.. (Θυμωμένος προχωράει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μονολογεί σκεπτικός). Μμ; Σίγουρα κάτι δεν πάει καλά εδώ... (Εξέρχεται πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλύβας του).

ΕΒΡΑΙΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας, ενώ από πριν ακούγεται εύθυμη ανατολίτικη μουσική, χορεύοντας κωμικά). Εχέεε!..

Καταλαβαρδούγκοος... (Αρχίζει να τραγουδάει). Έεεεε... χέεεεε... Κουζούμ, αμάν... γιαβρούμ, αμάν... αν αγκαπήσει μένα, αν... Έεεεεε... χέεεεεε... (Σιγά-σιγά πλησιάζει στο σαράι, ενώ συνεχίζει να χορεύει και να τραγουδάει). Γκιουζέλ χανούμ, που κάνει μπαμ... (Στρέφει προς την καλύβα χορεύοντας). Ερθεί εμένανε ταμάμ... Έεεεε... χέεεεεε... (Ξαναστρέφει προς το σαράι και συνεχίζει). Αχαβά... ι ελάι ταβά... (Η μουσική σταματάει). Κουζούμ, αμάν... γιαβρούμ, αμάν... Έχε, χανούμ, αμάν... Έεεεεε... χέεεεεεεε... (Στριφογυρίζει το κεφάλι του μια προς τα εμπρός και άλλη μια προς τα πίσω και μένει σκουμμένος).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται στο μεταξύ από την πλευρά της καλύβας του. Πλησιάζει και σκουντάει τον Εβραίο στην πλάτη). Έι!.. (Σφυρίζει σιγανά).

ΕΒΡΑΙΟΣ Μμ; (Σηκώνεται και στρέφει). Κουζούμ Καρακοζαρίνο!.. Εχέ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι έγινε;

ΕΒΡΑΙΟΣ Εμένα ήρθε μλήσει χανούμ... που τα λέγαμε οι δυο μας... έχε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α, μπράβο!.. Είδες, είδες τι ωραία που τα λέγαμε οι δυο μας;

ΕΒΡΑΙΟΣ Εχέ... πού είναι χανούμ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πού είναι η χανούμ;

ΕΒΡΑΙΟΣ Πού... πού;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Λοιπόν... εάν δεν με απατά η όσφρησις... αυτή την ώρα η χανούμ πρέπει να έχει πάρει το μπάνιο της και σκουπίζεται... Στεγνώνει τα μαλιά της. Κατάλαβες; Άργησες!..

ΕΒΡΑΙΟΣ Όκε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι!.. Γι' αυτό κοπάνα τη...

ΕΒΡΑΙΟΣ Φεδύγκα; Και χανούμ αγκαπάει εμένα... όκε βλέπει; Μμ... όκε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άσε, θα κανονίσω να την ιδείς άλλη φορά...

ΕΒΡΑΙΟΣ Πότε... πότε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε... εντός της επόμενης εικοσαετίας... Εντάξει;

ΕΒΡΑΙΟΣ Μμ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλά δεν είναι;

ΕΒΡΑΙΟΣ Όκε καταλαβαρδούγκος. (Μικρή σιγή). Ε... φεύγκα εμένα τώρα... φεύγκα... (Στρέφει προς το σαράι. Περίλυπος). Αντίος, κουζούμ Καρακοζαρίνο... (Εξερχόμενος με κωμικές κινήσεις προς την πλευρά του σαραγιού). Έχε... αντίος, γκιουζέλ χανούμ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κατ' ιδίαν). Ρε, τον Σολομό... πίκρα, που την πήρε!.. Αλλά κάτι δεν πάει καλά... Μμ; Ναι, μωρέ... ξέχασα να ειδοποιήσω τον Ταχήνη... Φτου!.. (Εξέρχεται πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλύβας).

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού, ενώ από πριν ακούγεται ελαφρά μουσική. Αρχίζει να τραγουδάει και να χορεύει). Από την πόρτα σου περνώ... ζουμ-τριαλαριλαρό... Από την πόρτα σου περνώ... γλιστρώ και πέφτω ολόρθος... (Στρέφει προς στο σαράι και συνεχίζει). Κι αν δεν γυρίσεις να με ιδείς... ζουμ-τριαλαριλαρό... Κι αν δεν γυρίσεις να με ιδείς... σηκώνομαι και φεύγω... (Στρέφει προς την καλύβα και προχωράει, ενώ η μουσική σταματάει. Σταματάει κι αυτός χορό και τραγούδι και φταρνίζεται). Αμψού!.. Ζουμ-τριαλαριλαρό...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). 'Κείνο το ζώον, ο Σελήνης... πού, στο διάλο, να βρίσκεται; (Εμφανίζεται με φόρα από την πλευρά της καλόβας. Βλέποντας τον Μορφονιό σταματάει απότομα. Κατ' ιδίαν). 'Απ'... πέσαμε σ' άλλο ζώον...

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ (Πλησιάζοντας). Κύριε Καραγκιόζη, ουίτ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλώς τον Ζαχαρία!.. Τι έγινε, ρε... 'ντάξει... την είδες;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Όχι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι; Δεν μπορεί!

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Όχι, σας λέω!.. Εκτός, ουίτ... αν την είδα και δεν την κατάλαβα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Ναι, ναι... αυτό... δεν την κατάλαβες. Αλλά, ότι την είδες... την είδες. Σίγουρα!

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ουίτ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α, μπράβο!.. Δε... δεν πειράζει όμως... σε είδε αυτή... Αυτό θέλαμε... Κατάλαβες;

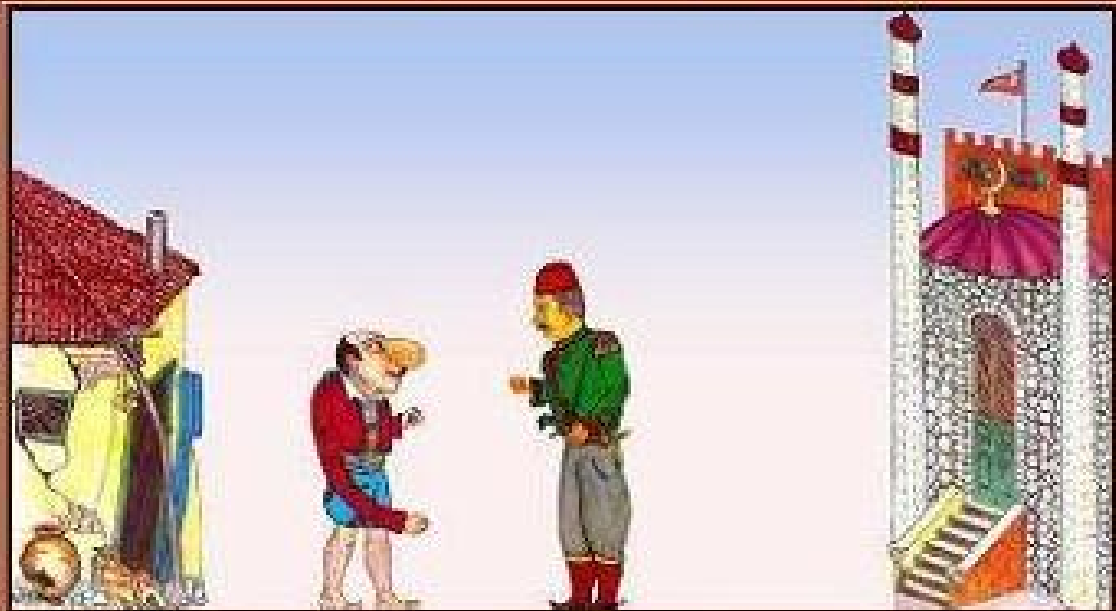
ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Μάλιστα... (Μικρή σιγή). Δηλαδή, ουίτ... εντάξει είμαι 'γώ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Βέβαια... μπορείς να πηγαίνεις...

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Α... πολύ ωραία!.. (Στρέφει προς το σαράι). Καληνύχτα, κύριε Καραγκιόζη... (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

Σκηνή Η'

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Στο καλό... στο καλό!.. (Προχωράει προς το σαράι μονολογώντας). Τώρα... πού να είναι 'κείνος ο Σελήνης... μ; (Φωνάζει σιγά). Ρε Σελήνη... (Λίγο πιο δυνατά). Ρε σέλινο... (Ακόμη πιο δυνατά κάνοντας λίγο πίσω). Ρε καρότο!.. Μπρρρ... (Κατ' ιδίαν). Τι διάλο... έφυγε;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού και τον πλησιάζει γρήγορα). Εδώ είμαι, Καραγκιόζη... Συμβαίνει τίποτα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Να, μωρέ... κάτι... κάτι δεν πήγε καλά, αλλά... τέλος πάντων. Εγώ τώρα θα πάω στην Βεζιροπούλα. Εσύ άντε κρύψου πάλι και μόλις θα σου φωνάξω... τσούπι, παρουσιάζεσαι... Αμέσως, ε; Γκέγκε;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Α... πολύ ωραία!.. Πάω... πάω να κρυφτώ. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μονολογεί προχωρώντας προς το σαράι). Για να ιδούμε τώρα: τι ψάρια θα πιάσουμε... θα τοιμπήσει η ζαργάνα η Φατμέ; (Φτάνοντας στο πίσω μέρος του σαραγιού κάθεται χάρμω και ψάχνει δήθεν κάτι στο πόδι του). Αμάν... αγκάθι... Πω... πω!.. Τώρα... πού, στο διάλολο, να είναι; Πω πω πω πω πω... πώς πονάει; Αμάν... το πόδι μου μούδιασε ολόκληρο!.. (Κάνει πως βογκάει). Μμμμ... μμμμ... Ωωωω...

θεμά το γονιό του... Και πού να βρω ένα βελόνι να το βγάλω; Για να ιδώ η Φατμέ, η καλή μας Βεζιροπούλα... είναι στο μπαλκόνι ή σε κάνα παραθύρι... (Κάνει ότι θα σηκωθεί, αλλά υποτίθεται ότι δεν μπορεί και ξανακάθεται). Αμάν... δεν μπορώ να σταθώ όρθιος... Πω πω πω πω πω!.. Ρε, τι πόνος είναι αυτός; Το άτιμο... πρέπει να 'χει βρει κόκαλο!.. (Φωνάζει τάχα πονεμένα). Φατμέ... πού είσαι, μ' ακούς; Ο Καραγκιόζης είμαι... εδώ από κάτω... (Σιγή). Μμ; Τιποτα! Φατμέ χανούμ... Φατμέ!.. Μπα!

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Χωρίς να φαίνεται). Μίλησε κανείς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στο ίδιο μοτίβο). Ναι... εγώ, ο Καραγκιόζης!..

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Χωρίς να φαίνεται). Τι τρέχει, καλέ; Τι έπαθες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στο ίδιο μοτίβο). Αχ, έχω πατήσει ένα αγκάθι... και πονάωωω!.. Σε παρακαλώ... πέταξέ μου ένα βελόνι να το βγάλω... Αν έχεις,

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Χωρίς να φαίνεται). Εγώ έχω βελόνι... εσύ πώς θα το ιδείς μεσ' στο σκοτάδι, άμα σου το πετάξω;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Δεν το μπήγεις σ' ένα καρβέλι ψωμί... το ψωμί το βρίσκω εγώ και με τη μυρωδιά... Κατάλαβες;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Χωρίς να φαίνεται). Μα... πού να το βρω τώρα το καρβέλι το ψωμί, βρε Καραγκιόζη; Σκέψου κάτι άλλο.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα... άστο, Βεζιροπούλα μου, μη σε ζαλίζω...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Χωρίς να φαίνεται). Να στείλω τον Βεληγκέκα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Φοβισμένος). Τι έκαμε, λέει; Α, πα πα πα πα!.. Όχι, όχι... θα με δείρει! Έχουμε, ξέρεις, κάτι νιτερέσα...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Χωρίς να φαίνεται). Στάσου, βρε Καραγκιόζη... θα σου φέρω εγώ ένα!.. Τόση ώρα δεν το σκεφθήκαμε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κατ' ιδίαν). Νομίζεις... (Στην Βεζιροπούλα). Και να κάνεις τόσον κόπο, καλή μου Φατμέ;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Χωρίς να φαίνεται). Σιγά, τον κόπο!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και να βγεις έξω νυχτιάτικα... κορίτσι πράμα;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Χωρίς να φαίνεται). Γιατί, καλέ... τι θα πάθω;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ξέρω 'γώ; Μη... μη σε μαυρίσει το φεγγάρι...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Χωρίς να φαίνεται). Αφού δεν έχει φεγγάρι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, αφού δεν έχει φεγγάρι... έλα!

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Χωρίς να φαίνεται). Έρχομαι... περίμενε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... ναι.. (Χαμηλόφωνα κάνοντας λίγο πίσω). Έλα, Σελήνη!.. Κάνε πως με βοηθάς...

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού και τον πλησιάζει). Ναι... ναι... στηριξου επάνω μου, για να σε πάω στο σπίτι σου.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γί' άσε νά' ρθει κι η μαϊμουδίτσα... (Πηγαίνει πλάι του).

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού). Πού είσαι Καραγκιόζη; Α... βλέπω έχεις και παρέα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... με είδε εδώ ο καλός μας ο αξιωματούχος και είπε να με βοηθήσει να πάω σπίτι μου.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ (Στρέφει προς αυτήν). Καλησπέρα, χανούμ!

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Καλησπέρα, μπέη.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Ε... περνούσα κι άκουσα εδώ τον Καραγκιόζη, που υπέφερε από ένα αγκάθι που πάτησε, ο καημένος... Με είχε βοηθήσει κάποτε και είπα να τον βοηθήσω τώρα κι εγώ.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Κι εγώ έφερα ένα βελόνι, για να βγάλει το αγκάθι...

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Κοίταξε 'κεί, φίλε μου, σύμπτωση!.. Θα μπορούσα να 'πώ ότι συνέβη, για να μας δοθεί η ευκαιρία να συναντηθούμε και να συζητήσουμε κάτι που ήθελα από καιρό, χανούμ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Παιδιά... (ξεροβήχει) σαν να μου πέρασε... Μμ; Να, περπατάω... (Κάνει 'μπρός-πίσω). Πάω εγώ στο σπίτι. Κουβεντιάστε εσείς... κουβεντιάστε... Εγώ πάω... και σας ευχαριστώ πολύ.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Γεια σου, Καραγκιόζη! (Στον Αξιωματικό). Ε... λέω, καλύτερα να πάμε μέσα στην αυλή, μπέη... Ε; (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Ναι, χανούμ... (Χωρίς να στρέψει). Καραγκιόζη, θα σε ιδώ... γεια σου!.. (Εξέρχεται κι αυτός προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Στο καλό... στο καλό!.. (Στρέφει προς την καλύβα). Άντε, μπαγασάκο!.. (Στο κοινό). Εδώ, φίλοι μου καλοί... η παράστασή μας "ΤΟ ΑΓΚΑΘΙ" έλαβε τέλος... (Εξερχόμενος προς την πλευρά της καλύβας, ενώ ακούγεται μουσική Καλαματιανού χορού). Γειάσα σας... γεια σας!..

Τ Ε Λ Ο Σ Τ Ο Υ Ε Ρ Γ Ο Υ

